



NOWOCZESNE CIEPŁOWNICTWO

Pismo Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie

Nr 291
12/2016

ISSN 2449-5352

w numerze:

**Konsultacje rozporządzenia
taryfowego**

Pakiet zimowy

Reforma ETS



Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie



Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie powstała z przekształcenia Izby Gospodarczej „Energetyka Ciepła” powołanej w 1994 r., ma osobowość prawną oraz umocowanie ustawowe - jest jedyną organizacją samorządu gospodarczego reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej podmiotów dostarczających ciepło na potrzeby komunalno-bytowe. Zrzesza ponad 220 przedsiębiorstw funkcjonujących w różnych formach organizacyjno-prawnych prowadzących działalność z zakresu wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu ciepłem.

Podstawowe cele Izby to m.in.:

- integrowanie środowiska osób fizycznych i prawnych związanych z ciepłownictwem;
- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej podmiotów wobec organów państwowych, samorządowych, społecznych, itp.;
- propagowanie nowoczesnej wiedzy techniczno-ekonomicznej;
- inicjowanie i współdziałanie w ustalaniu programów rozwoju ciepłownictwa;
- kształtowanie warunków rozwoju branży, inspirowanie, opracowywanie, dokonywanie ocen merytorycznych projektów i nowelizacji obowiązujących przepisów prawnych w tym zakresie.

Zgodnie z przyjętą misją „Służymy rozwojowi ciepłownictwa w Polsce” Izba realizuje prace w zakresie:

- budowania standardów ciepłownictwa;
- reprezentowania członków Izby;
- organizacji systemu informacyjnego;
- prowadzenia działalności edukacyjnej;
- integrowania środowiska;
- udzielania pomocy w rozwiązywaniu problemów przedsiębiorstw.

Praca organiczna IGCP prowadzona jest przez 4 Regionalne Oddziały, podlegające Zarządowi Izby, Południowo-Wschodni, Południowo-Zachodni, Północno-Wschodni, Północno-Zachodni. Działalność RO jest prowadzona względnie autonomicznie na bazie aktywności członków. Regionalne Oddziały organizują sympozja, seminaria i spotkania robocze, na których omawiane są problemy występujące w przedsiębiorstwach. Do udziału w tych spotkaniach zapraszani są przedstawiciele parlamentu, administracji rządowej i samorządowej, przedstawiciele producentów.

Najwyższą władzą Izby rozstrzygającą o wszystkich sprawach należących do zakresu jej działania jest Walne Zgromadzenie pełnomocnych przedstawicieli członków.

Rada Izby jest jej najwyższym organem w okresie między Walnymi Zgromadzeniami wykonującą stały nadzór i kontrolę nad działalnością Izby. Organem wykonawczym jest Zarząd Izby reprezentujący Izbę na zewnątrz.

Zapraszamy na naszą stronę:

www.igcp.org.pl

 **Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie**



**NOWOCZESNE
CIEPŁOWNICTWO**

Szanowni Państwo,

Przedstawiamy naszą ofertę dotyczącą możliwości zamieszczenia przez Państwa Firmę ogłoszeń reklamowych oraz artykułów sponsorowanych w miesięczniku „Nowoczesne Ciepłownictwo” wydawanym przez Izbę Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie.

CENY REKLAM/OGŁOSZEŃ

druga strona NC:	2000 zł
cała strona w środku NC:	1400 zł
cała strona na końcu NC:	1200 zł
1/2 strony w środku NC:	1000 zł

W przypadku zamówienia większej ilości reklam udzielamy rabatów w wysokości:

- od 3 do 5 ogłoszeń – 10%**
- od 6 do 8 ogłoszeń – 35%**
- 8 i więcej ogłoszeń – 50%**

Zachęcamy również do zamieszczania artykułów sponsorowanych, prezentujących osiągnięcia Państwa Firmy lub jej produkty. Cena podstawowa artykułu o objętości jednej kolumny (strona w formacie A4) wynosi 1000 zł.

Ceny artykułów o większej objętości są do negocjacji. W przypadku zamówienia cyklu ogłoszeń istnieje możliwość uzyskania korzystnych rabatów.

Do cen doliczany jest podatek VAT w wysokości 23%.

Partnerom IGCP udzielamy dodatkowych upustów zgodnie z zawartą umową.

Zainteresowanych prosimy o kontakt z redakcją „Nowoczesnego Ciepłownictwa”.

Nasz adres:
Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
02 – 796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel. (22) 644 70 19
fax. 644 70 99
e-mail: nc@igcp.org.pl



ISOPLUS Polska Sp. z o.o.
40-599 Katowice
ul. Żeliwna 43



Logstor Polska Sp. z o.o.
41-807 Zabrze
ul. Handlowa 1

LOGSTOR

UNISOFT Sp. z o.o.
81-368 Gdynia
ul. Pułaskiego 8



ZPU Kazimierz Jońca
66-300 Międzyrzecz
ul. Przemysłowa 2



Danfoss Poland Sp. z o.o.
05-825 Grodzisk Mazowiecki
ul. Chrzanowska 5



CEGA Sp. z o.o.
20-325 Lublin
ul. Droga Męczenników Majdanka 90

CEGA®

Przedsiębiorstwo
Specjalistyczne
ENERGOTERM Sp. z o.o.
87-100 Toruń
ul. Płaska 4-10



Ekokogeneracja S.A.
02-001 Warszawa
Al. Jerozolimskie 91

EKO KOGENERACJA

BROEN S.A.
58-200 Dzierżoniów
ul. Pieszycza 10



FAMAS SA
90-552 Łódź
ul. Kopernika 36



I4Tech Sp. z o.o.
41-506 Chorzów
ul. 16 Lipca 14



BRUGG Systemy Rurowe Sp. z o.o.
05-860 Płochocin
ul. Lipowa 5



Meibes Sp. z o.o.
64-100 Leszno
ul. Gronowska 8



WEISS Sp. z o.o.
27-400 Ostrowiec Świętokrzyski
ul. Kolejowa 20



Zakład Elementów Sprężystych
i Lotniczych Sp. z o.o.
03-829 Warszawa
ul. Podskarbińska 32/34 lok. 44



INSTAL-FILTER
Przemysłowe Systemy Ochrony
Powietrza SA
64-000 Kościan
ul. Północna 1A



Lausitz Energie Bergbau AG Vertrieb
Veredelung Z-MGF-V
Schwarze Pumpe – An der Heide
03130 Spremberg Niemcy/Germany



Biurowo Studiów,
Projektów i Realizacji
ENERGOPROJEKT-KATOWICE SA
40-159 Katowice
ul. Jesionowa 15



SABUR Sp. z o.o.
02-785 Warszawa
ul. Puławska 303



SBB ENERGY S.A.
45-324 Opole
ul. Łowicka 1



ICS Industrial Combustion Systems Sp. z o.o.
60-349 Poznań
ul. Ostroroga 17/1



Teldust A/S
DK-7100 Vejle, Denmark
Storhaven 8



BOŚ EKO PROFIT S.A.
00-832 Warszawa
ul. Żelazna 32



partnerzy IGCP



branżowi członkowie IGCP

INFRACORR Sp. z o.o.
80-423 Gdańsk
ul. Chrobrego 8



GPEC Serwis Sp. z o.o.
80-720 Gdańsk
ul. Połęże/Miałki Szlak 44



ENVIROTECH Sp. z o.o.
60-845 Poznań
ul. Kochanowskiego 7



ELEKTROTERMEX Sp. z o.o.
07-410 Ostrołęka
ul. Bohaterów Westerplatte 5



Metrolog Sp. z o.o.
64-700 Czarnków
ul. Kościuszki 97



Alfa Laval Polska Sp. z o.o.
02-674 Warszawa
ul. Marynarska 15



PROMAR Sp. z o.o.
85-097 Bydgoszcz
ul. Kościuszki 27



SWL Polska Sp. z o.o.
80-244 Gdańsk
ul. Grunwaldzka 82/4/6



E.ON edis energia Sp. z o.o.
02-954 Warszawa
ul. Królowej Marysieńki 10



Veolia term SA
02-566 Warszawa
ul. Puławska 2



HYDROTON Sp. z o.o.
82-300 Elbląg
ul. Grunwaldzka 2



**Przedsiębiorstwo
Innowacyjno-Wdrożeniowe
MERITUM**
87-100 Toruń
ul. Mohna 59/61



INTECH Sp. z o.o.
61-693 Poznań
ul. Piątkowska 201 A



PEC Serwis Sp. z o.o.
08-110 Siedlce
ul. Starzyńskiego 7



ECO Serwis S.A.
45-118 Opole
ul. Harcerska 15



ECO Logistyka Sp. z o.o.
45-118 Opole
ul. Harcerska 15



Węglokoks Energia Sp. z o.o.
40-085 Katowice
ul. Mickiewicza 29





spis treści

- 6-7 Kalendarium IGCP**
8-15 Prawo w energetyce
16-34 Korespondencja
16-27 ■ Uwagi do projektu rozporządzenia
taryfowego.
28-34 ■ Pakiet zimowy w kontekście ciepłownictwa.
35-44 Aktualności
46-47 Prezentacje
46-47 ■ ECO Kogeneracja Sp. z o.o.
48-52 Szkolenia, seminaria, konferencje
48 ■ Grudniowe seminarium „Aktualne problemy
funkcjonowania ciepłownictwa” w Gdyni.
48 ■ Seminarium Regionalne – Otwock 8-9
grudnia 2016 r.
49 ■ Seminarium Regionalne – Słok k/Belchatowa
12-13 grudnia 2016 r.
50-52 ■ Seminarium Regionalne – Nowa Wieś k/
Rzeszowa 15-16 grudnia 2016 r.

miesięcznik wydaje:
Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

adres redakcji:
02-796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel. (22) 644 70 19, 644 02 50, fax (22) 644 70 99
e-mail: nc@igcp.org.pl, www.igcp.org.pl

Redaguje kolegium

Redaktor odpowiedzialny: Anna Pawliotti
Projekt graficzny i skład: Svart.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania artykułów oraz wprowadzanie innych zmian, które nie naruszając całości wpływają jedynie na ich przejrzystość. Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych. Przedruk całości jak i części artykułów wymaga zgody redakcji. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść ogłoszeń, reklam i artykułów sponsorowanych.

konto bankowe:
Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
Bank Pekao SA w Warszawie
18 1240 6218 1111 0000 4622 3908

Szanowni Państwo,

W ostatnim numerze naszego miesięcznika w roku 2016 chcielibyśmy zwrócić Państwa uwagę na kilka zagadnień, naszym zdaniem, ważnych dla ciepłowników.

W związku z przekazaniem do konsultacji publicznych projektu rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło Zarząd Izby, w imieniu członków zrzeszonych w naszej organizacji, przedstawił uwagi do tego projektu.

30 listopada Komisja Europejska opublikowała tzw. pakiet zimowy zatytułowany „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, składający się z projektów aktów legislacyjnych oraz towarzyszących dokumentów, których celem jest utworzenie rynku wewnętrznego energii oraz wdrożenie unii energetycznej. Kwestie istotne z punktu widzenia ciepłownictwa systemowego – opracowane przez Izbę – zostały również przekazane do Ministerstwa Energii.

W Parlamencie Europejskim trwają intensywne prace nad projektem reformy unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji CO₂ (ETS), która dotyczy jego kształtu po 2020 roku. W pracach nad tym projektem aktywnie uczestniczy Izba.

Tradycyjnie w grudniu Izba zorganizowała cykl szkoleń we wszystkich Oddziałach Regionalnych Izby, w trakcie których dokonano m.in. podsumowania działań roku bieżącego.

Zapraszamy w połowie lutego 2017 r. do Puław do udziału w VI Konferencji „Rynek Ciepła Systemowego”.

*Zapraszamy do lektury
Zarząd IGCP*



Jubileusz IEPiOE

■ W dniu 1 grudnia w Warszawie odbyła się uroczystość obchodów 20-lecia funkcjonowania Izby Gospodarczej Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii. W spotkaniu wzięli udział m.in. przedstawiciele parlamentu i administracji rządowej, szereg innych organizacji samorządu gospodarczego oraz członkowie Izby. W jubileuszy IGCP była reprezentowana przez Zarząd Izby.

Tradycyjne opłatkowe Seminaria Regionalne

■ 5 i 6 grudnia 2016 r. w Gdyni w Hotelu Nadmorskim odbyło się Seminarium Regionalne, podczas którego omówiono aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa. W seminarium zorganizowanym przez IGCP wspólnie z OPEC Gdynia uczestniczyły 64 osoby z przedsiębiorstw ciepłowniczych z Północno-Zachodniego Oddziału Regionalnego Izby oraz z firm współpracujących z ciepłownictwem w całej Polsce.

■ W dniach 8-9 grudnia 2016 r. w Z-Hotelu w Otwocku odbyło się Seminarium Regionalne nt. „Aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa”. Seminarium zostało zorganizowane wspólnie przez IGCP oraz KPEC Karczew. W seminarium uczestniczyły 49 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych z Polski Północno-Wschodniej oraz firm współpracujących z ciepłownictwem.

■ W dniach 12-13 grudnia 2016 r. w Hotelu Wodnik w Słoku k/Belchatowa odbyło się Seminarium Regionalne zorganizowane wspólnie przez IGCP oraz PEC Belchatów. W seminarium uczestniczyły 62 osoby z przedsiębiorstw ciepłowniczych z Polski Południowo-Zachodniej oraz firm współpracujących z ciepłownictwem.

■ W dniach 15-16 grudnia 2016 r. w Hotelu Blue Diamond w Nowej Wsi k/Rzeszowa odbyło się Seminarium Regionalne zorganizowane wspólnie przez IGCP oraz MPEC-Rzeszów. W seminarium uczestniczyło 56 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych z Polski Południowo-Wschodniej oraz firm współpracujących z ciepłownictwem.

Spotkania w Brukseli

■ W dniu 9.12 w Brukseli odbyły się spotkania z udziałem Michała Kurtyki Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Energii, na których dyskutowano o istotnych zapisach projektu dyrektywy ETS. W spotkaniach udział wzięli także Jerzy Buzek szef komisji przemysłu, badań naukowych i energii Parlamentu Europejskiego (ITRE), przedstawiciele Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie Prezes Jacek Szymczak i Wiceprezes Bogusław Regulski, europosła Bogusław Liberadzki, Adam Guibourge - Czwartyński Radca Kierownik Referatu ds. Środowiska w Przedstawicielstwie RP przy UE. W Dziale PREZENTACJE zamieszczamy krótką informację będącą bazą do przeprowadzonych rozmów.

Spotkanie w Węgloku Energia

■ W dniu 14 grudnia w siedzibie Węglokoks Energia w Katowicach odbyło się spotkanie kierownictwa firmy i prezesa IGCP. Prezes Węglokosu przybliżył funkcjonowanie przedsiębiorstwa natomiast Prezes IGCP zaprezentował działalność Izby, ze szczególnym uwzględnieniem ETS-u i planowanych zasad dotyczących OZE. Podkreślono gotowość nawiązania jeszcze bliższej współpracy.

Opinia prawna – odpowiedzi na pytania w sprawie ustawy kominowej

■ Kancelaria Sienkiewicz & Zamroch kontynuując współpracę ze ZPC przekazała odpowiedzi prawne na kilka pytań zadanych przez członków IGCP. Opinię prawną zamieściliśmy na naszej stronie internetowej w Dziale Związek Pracodawców Ciepłownictwa.

Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego

■ IGCP przedstawiła Ministrowi Energii uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło. Uwagi zamieszczamy w Dziale KORESPONDENCJA.



Uwagi do pakietu zimowego

■ Na prośbę Ministerstwa Energetyki Izba opracowała wstępną informację dotyczącą pakietu. Informacja wraz z propozycją systemowej współpracy została przesłana na ręce Pana Ministra Michała Kurtyki. Uwagi zamieszczamy w Dziale KORESPONDENCJA.

Ocena wpływu konkluzji BAT na sektor energetyczny w Polsce

■ Informujemy że na stronach IGCP w dziale BIBLIOTEKA w zakładce OPRACOWANIA BRANŻOWE w informacji „Aktualizacja kosztów i ocena wpływu wymagań konkluzji BAT na sektor energetyczny w Polsce z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na ostatecznym spotkaniu Technicznej Grupy Roboczej w Sewilli oraz wpływu innych wymagań środowiskowych a także wzrostu udziału”, znajdują się kolejne opracowania będące elementami kompleksowego projektu realizowanego wspólnie przez TGPE, PTEZ i IGCP pod nazwą: Ocena wpływu konkluzji BAT na sektor energetyczny w Polsce. Obecnie dołączona część dokumentów jest uzupełnieniem poprzednich i nosi nazwę: Część II - Wytyczne - interpretacja i objaśnienia zapisów konkluzji BAT, które mogą budzić wątpliwości w procesie zmian pozwoleń zintegrowanych - Raport z Części II.

Unijny system handlu uprawnieniami do emisji

■ W Dziale AKTUALNOŚCI zamieściliśmy informację m.in. na temat prac legislacyjnych nad reformą unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, pakietu zimowego, limitów emisji.

Informacja ze spotkania nt. zapisów projektu dyrektywy ETS

■ Reforma systemu ETS

W Parlamencie Europejskim trwają intensywne prace nad projektem reformy unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji CO₂ (ETS), która dotyczy jego kształtu po 2020 roku. Zmiany ETS mogą negatywnie wpłynąć na ceny energii i ciepła systemowego, a także odbić się na polskiej gospodarce. 19-tego grudnia w Parlamencie Europejskim odbędzie się głosowanie nad sprawozdaniem komisji ENVI (Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności Parlamentu Europejskiego), której stanowisko obok komisji ITRE (Komisji Przemysłu, Badań naukowych i energii Parlamentu Europejskiego) będzie miało znaczący wpływ na ostateczny kształt reformy.

■ Zapisy ważne dla Polski

Stronie polskiej zależy na zachowaniu zapisu art. 10b, który mówi o utrzymaniu 30 proc. darmowych uprawnień do emitowania CO₂ od 2021 roku. Z punktu widzenia naszej gospodarki ważnym jest, aby ten zapis dotyczył także ciepłownictwa systemowego, gdyż brak uprawnień może mieć wpływ na wzrost cen ciepła. Przeciwno temu zapisowi jest komisja ITRE.

Kolejny art 10c, aktualnie obecny w projekcie reformy, mówi o możliwości otrzymania przejściowych darmowych uprawnień do emisji CO₂ odpowiednio po zrealizowaniu inwestycji czy modernizacji obniżającej jej poziom. Ważny z punktu widzenia Polski jest także artykuł 10d projektu reformy dotyczący ustanowienia Funduszu Modernizacyjnego dla państw z PKB na poziomie poniżej 60 proc. średniego unijnego. Państwa te (wśród nich Polska) miałyby możliwość korzystania z pieniędzy Funduszu na realizację przedsięwzięć obniżających emisję CO₂. Według projektu części uprawnień zostałyby wycofanych z rynku i spieniężonych na ten właśnie cel. Wprowadzenie w życie artykułów 10c i 10d byłoby pozytywnym impulsem dla inwestycji w ciepłownictwie systemowym i całej energetyce, co nie jest bez znaczenia dla kondycji polskiej gospodarki.

Dla polskiego ciepłownictwa systemowego ważnym jest, aby te trzy niezależne rozwiązania znalazły się w ostatecznym projekcie reformy. Ich nie uwzględnienie spowodowałoby dla sektora zbyt duże obciążenia, które ostatecznie znalazłyby odzwierciedlenie w wyższych cenach ciepła systemowego. To rodziłoby niebezpieczeństwo odłączeń klientów od ciepła systemowego i powrotu do wysokoemisyjnych lokalnych kotłowni (poniżej 20 MW), których funkcjonowanie jest niekontrolowane, gdyż nie podlega regulacjom ETS-u. A już teraz Polska według WHO (World Health Organization) jest jednym z najbardziej zanieczyszczonych państw UE.



Ukazały się przepisy

Dziennik Ustaw z dnia 1 grudnia 2016 r.:

- poz. 1941 – Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie udzielania pomocy publicznej na projekty inwestycyjne w zakresie budowy lub przebudowy jednostek wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020;

Dziennik Ustaw z dnia 2 grudnia 2016 r.:

- poz. 1944 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie udzielania pomocy regionalnej na rzecz rozwoju obszarów miejskich w ramach regionalnych programów operacyjnych na lata 2014-2020;

Dziennik Ustaw z dnia 5 grudnia 2016 r.:

- poz. 1962 – Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie obliczania wartości pomocy publicznej dla wytwórców energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii;

Dziennik Ustaw z dnia 8 grudnia 2016 r.:

- poz. 1986 – Ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw;

Dziennik Ustaw z dnia 9 grudnia 2016 r.:

- poz. 1987 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 listopada 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o odpadach;

Dziennik Ustaw z dnia 13 grudnia 2016 r.:

- poz. 2005 – Ustawa z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym;

Dziennik Ustaw z dnia 14 grudnia 2016 r.:

- poz. 2008 – Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie wymagań jakościowych dotyczących zawartości siarki dla olejów oraz rodzajów instalacji i warunków, w których będą stosowane ciężkie oleje opałowe;

Dziennik Ustaw z dnia 14 grudnia 2016 r.:

- poz. 2012 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw energii oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych;

Dziennik Ustaw z dnia 14 grudnia 2016 r.:

- poz. 2013 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców;

Dziennik Ustaw z dnia 15 grudnia 2016 r.:

- poz. 2024 – Ustawa z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw;

Dziennik Ustaw z dnia 15 grudnia 2016 r.:

- poz. 2038 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie informacji zawartych w rocznym sprawozdaniu o udzielonych zamówieniach, jego wzoru oraz sposobu przekazywania;

Dziennik Ustaw z dnia 15 grudnia 2016 r.:

- poz. 2039 – Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeladunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących;

Dziennik Ustaw z dnia 16 grudnia 2016 r.:

- poz. 2054 – Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie sposobu obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę przemysłowego;

Dziennik Ustaw z dnia 19 grudnia 2016 r.:

- poz. 2057 – Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet;



Dziennik Ustaw z dnia 19 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2059 – Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat;

Dziennik Ustaw z dnia 20 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2089 – Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku;

Dziennik Ustaw z dnia 21 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2093 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach;

Dziennik Ustaw z dnia 23 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2134 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie przyrody;

Dziennik Ustaw z dnia 23 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2137 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 grudnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Kodeks karny skarbowy;

Dziennik Ustaw z dnia 27 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2158 – Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań istotnych dla realizacji Przejściowego Planu Krajowego;

Dziennik Ustaw z dnia 27 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2166 – Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne;

Dziennik Ustaw z dnia 28 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2171 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 grudnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo upadłościowe;

Dziennik Ustaw z dnia 28 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2177 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących;

Dziennik Ustaw z dnia 29 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2220 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie udzielania pomocy na dostęp mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców do finansowania w ramach regionalnych programów operacyjnych na lata 2014-2020;

Dziennik Ustaw z dnia 29 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2232 – Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 20 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu dokonywania i szczegółowego zakresu weryfikacji świadectw charakterystyki energetycznej oraz protokołów z kontroli systemu ogrzewania lub systemu klimatyzacji;

Dziennik Ustaw z dnia 30 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2255 – Ustawa z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców;

Dziennik Ustaw z dnia 30 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2273 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 grudnia 2016 r. w sprawie wzorów deklaracji dla podatku od towarów i usług;

Dziennik Ustaw z dnia 30 grudnia 2016 r.:

■ poz. 2301 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 grudnia 2016 r. w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją podatników w zakresie podatku od towarów i usług;



Obrodował Parlamentarny Zespół Górnictwa i Energii

■ 29 listopada odbyło się posiedzenie Parlamentarnego Zespołu Górnictwa i Energii, w trakcie którego dyskutowano na temat elektromobilności.

Stronę rządową reprezentował Ryszard Szelański, główny ekspert w Ministerstwie Rozwoju.

Przedstawiciel INSERO – Funduszu Energii i Elektromobilności z Danii wygłosił prezentację poświęconą elektromobilności w tym kraju.

Przedstawił projekty związane z elektromobilnością, wdrażane przez INSERO. Podkreślił, że rozwój takich aut w Danii umożliwił ulgi w opłatach dla ich użytkowników.

Przyznał, że Norwegia jest liderem wśród państw nordyckich, jeśli chodzi o liczbę aut elektrycznych. Spowodowane jest to hojnymi zachętami dla ich użytkowników, a także najbardziej rozbudowaną infrastrukturą, pozwalającą na ładowanie akumulatorów w takich pojazdach.

Przedstawił również projekty aut elektrycznych, tworzone w Danii. Najmniejsze i najtańsze modele kosztują nieco ponad 30 tys. zł.

Spytany o największe problemy, związane z wdrażaniem elektromobilności w Danii, przedstawiciel INSERO stwierdził, że były to: cena, obawa o zbyt mały zasięg takich pojazdów, ogólnie wyższa cena samochodów elektrycznych oraz strach ludzi przed nową technologią.

Przewodniczący zespołu, spytał o dostępność infrastruktury służącej do ładowania pojazdów elektrycznych w Danii oraz o problem ewentualnego przeciążenia systemu elektroenergetycznego w sytuacji, gdy wielu użytkowników takich aut ładuje swoje pojazdy.

Przedstawiciel INSERO odpowiedział, że infrastruktura jest wystarczająco rozwinięta, by sprostać zapotrzebowaniu użytkowników. Przyznał, że na prowincji pojawia się ryzyko przeciążenia systemu za sprawą ładowania wielu aut w jednym czasie.

Ekspert Ministerstwa Rozwoju spytał czy auta elektryczne to pojazdy jedynie miejskie, czy można je wykorzystywać do dalszych podróży.

Prelegent odpowiedział, że ładowarki do aut są coraz lepsze, ładują coraz szybciej, więc technologia ta może być wykorzystywana również do przemierzania dużych odległości. Podkreślił, że wszystko jest kwestią odpowiednio rozbudowanej infrastruktury.

Następnie swoją prezentację wygłosił polski ekspert ds. energetyki.

Podkreślił znaczenie elektromobilności dla ochrony środowiska, zwłaszcza w kontekście

coraz wyższych wymogów stawianych Polsce przez międzynarodowe porozumienia.

Zaznaczył potencjał elektromobilności dla gospodarki Polski. Wymienił w tym kontekście oszczędności, jakie wiązałyby się z ograniczeniem importu ropy z zagranicy, a także wzrost gospodarczy, jaki może zostać wygenerowany przez polskie przedsiębiorstwa rozwijające technologię elektromobilności.

Omówił również elektromobilność jako szansę dla usprawnienia ruchu w wielkich miastach.

Zaznaczył też, że auta na prąd mogą pełnić funkcję stabilizatorów systemu elektroenergetycznego, dotyczy to zwłaszcza doliny nocnej.

Prawo energetyczne – proces legislacyjny

■ W trakcie posiedzenia Komisji do Spraw Energii i Skarbu Państwa (29.11) posłowie rozpatrzyli poprawki zgłoszone w trakcie drugiego czytania do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne.

Podczas obrad stroną rządową reprezentował podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii, Michał Kurtyka.

Komisja przyjęła wszystkie 12 poprawek zgłoszonych przez Klub Parlamentarny PiS. Odrzuciła 2 poprawki zgłoszone przez Klub Nowoczesna.

■ 29 listopada, podczas posiedzenia Sejmu, zostało zaprezentowane sprawozdanie z prac Komisji do Spraw Energii i Skarbu Państwa nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (druk sejmowy nr 999). Ze względu na zgłoszone poprawki, projekt został ponownie skierowany pod obrady Komisji do Spraw Energii i Skarbu Państwa.

Posel sprawozdawca, Wojciech Zubowski (PiS) omówił przebieg prac nad projektem. Scharakteryzował główne założenia projektu ustawy oraz jednej poprawki przyjętej przez komisję w trakcie pierwszego czytania.

Klub parlamentarny PiS podkreślił potrzebę uchwalenia rozpatrywanej ustawy ze względu na wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, który uznał taryfy na obrót gazem za niezgodne z prawem UE. Klub zgłosił 12 poprawek, które zostały szczegółowo omówione podczas posiedzenia komisji.

Przedstawiciel klubu PO poinformował, że mapę drogową wiodącą do uwolnienia cen gazu rząd PO – PSL ogłosił w 2010 po uchwaleniu stosownych dyrektyw unijnych. Stwierdził, że to poprzedni rząd rozpoczął działania na rzecz konkurencyjności na rynku gazu. Po-



parł zapisy ustawy, stanowiące wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości. Skrytykował rezygnację w poprzedniej nowelizacji ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw ze zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów gazu dla podmiotów wprowadzających do 100 mln m³ tego surowca.

Przedstawiciel klubu Kukiz '15 poinformował, że jego klub poprze projekt.

Przedstawiciel klubu Nowoczesna stwierdził, że „zasadnicza część projektu” to zniesienie obowiązku zatwierdzenia cen gazu przez URE. Przypomniał, że jest to wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości, stąd wyraził poparcie dla tych zapisów. W tym zakresie projekt ocenił pozytywnie. W imieniu klubu Nowoczesna zgłosił poprawki dotyczące art. 33 oraz art. 32 ustawy – Prawo energetyczne. Przedstawiciel PSL stwierdził, że uwolnienie cen gazu jest istotne. Zaznaczył, że dziś nie ma obaw dotyczących wzrostu cen gazu w związku taką decyzją.

Przedstawiciel koła poselskiego Wolni i Solidarni omówił najważniejsze cele proceduralnej ustawy. Wyraził wątpliwości odnośnie wykonania tak różnych celów w jednym projekcie. Przestrzegł przed zbyt pospieszną pracą, co może skutkować niską jakością prawa. Zapowiedział jednak, że koło poselskie poprze proceduralny projekt. Wezwał jednocześnie do dalszych prac celem poprawy jakości prawa.

■ 30 listopada, podczas posiedzenia plenarnego Sejmu odbyło się trzecie czytanie projektu ustawy zmieniającej ustawę – Prawo energetyczne (druk nr 999).

Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii i Skarbu Państwa z prac nad poprawkami zgłoszonymi w trakcie drugiego czytania przedstawił poseł Wojciech Zubowski (PiS).

Sejm przyjął całość ustawy wraz z poprawkami przyjętymi przez Komisję. Wszyscy obecni na sali posłowie zagłosowali za przyjęciem projektu.

■ 30 listopada senacka Komisja Gospodarki Narodowej i Innowacyjności przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo energetyczne (druk sejmowy nr 999).

Rząd reprezentował Andrzej Piotrowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii. W trakcie prac obecny był również poseł Wojciech Zubowski.

Główne założenia projektu oraz poprawek uchwalonych w trakcie prac Sejmu przedstawił Andrzej Piotrowski.

Senator Wojciech Augustyn (PO) skrytykował zbyt pospieszny – jego zdaniem – tryb prac nad ustawą. Spytał przedstawiciela ME o skutki regulacji. Spytał, do kiedy istnieje obowiązek zniesienia taryf na obrót gazem, zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości i jakie

będą konsekwencje ewentualnego nieuchwalenia przepisu w trakcie obecnego posiedzenia komisji.

Senator Kazimierz Kleina (PO) pytał, czy w trakcie prac w Sejmie wysłuchano opinii partnerów społecznych.

Odpowiadając, Andrzej Piotrowski poinformował, że ze względu na fakt, że jest to projekt rządowy, odbyły się w jego sprawie konsultacje. Zaznaczył, że sektor gazu nie jest pierwszym, który jest uwalniany, więc „dłuższa dyskusja niewiele by wniosła”. Dodał, że niewdrożenie wyroku Trybunału grozi naliczeniem kar proporcjonalnych do okresu obowiązywania przepisu niezgodnego z dyrektywą, którą uchwalono 2 lata temu.

Następnie głos zabrał poseł sprawozdawca sejmowej Komisji do Spraw Energii i Skarbu Państwa, Wojciech Zubowski (PiS). Podkreślił, że w Sejmie ustawę przyjęto jednogłośnie, co świadczy o determinacji niższej izby parlamentu, by jak najszybciej uchwalić ten projekt.

Senator Wojciech Augustyn (PO) wyraził obawę o skutek uwolnienia rynku gazu dla firm, dla których nastąpi ono znacznie szybciej. Pytał o „wielkich odbiorców gazu, dla których surowiec jest podstawowym elementem produkcji”. Pytał, czy ich przedstawiciele wyrażali sprzeciw wobec projektu ustawy.

Senator Andrzej Stanisławek (PiS) poprosił o ustosunkowanie się do tej kwestii będących odbiorcami gazu. Przedstawiciel reprezentujący Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu podkreślił, że Forum nie posiada wspólnego stanowiska w sprawie projektu, stąd nie chciałby jednoznacznie wyrażać opinii całej organizacji. Wyraził zrozumienie dla faktu, że projekt jest podyktowany wymogami prawa UE i że rząd działa w celu wypełnienia zobowiązań międzynarodowych. Stwierdził, że liberalizacja to szansa dla dużych odbiorców gazu. Dostawcy surowca będą mogli konkurować o rynek, oferując korzystniejsze ceny. Zaznaczył jednak, że istnieją pewne zagrożenia. Podmioty dominujące na tym rynku mogą ceny podnosić.

Andrzej Piotrowski, odnosząc się do kar za niewykonanie wyroku Trybunału podkreślił, że Komisja Europejska będzie dokonywać przeglądu legislacji krajowych 1 grudnia, stąd presja czasu, by jak najszybciej przyjąć projekt ustawy.

Senatorowie nie zgłosili poprawek do projektu. Jednogłośnie przyjęli projekt. Na senatora sprawozdawcę wybrano Wojciecha Piechę (PiS).

■ trzeciego dnia 31. posiedzenia Senatu – senator sprawozdawca Grzegorz Peczkis (PiS) zaprezentował sprawozdanie z prac Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności nad



projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (druk sejmowy 999).

Stronę rządową reprezentował podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii, Andrzej Piotrowski.

Główne założenia ustawy oraz przebieg prac Komisji przedstawił senator sprawozdawca, Grzegorz Peczkis (PiS). Poinformował, że Komisja zarekomendowała przyjęcie projektu bez poprawek.

Żaden z senatorów nie zadał pytania senatorowi sprawozdawcy oraz przedstawicielowi ministerstwa. Nie zabrano też głosu w dyskusji.

Prowadząca obrady wicemarszałek Maria Koc (PiS) poinformowała, że głosowanie nad projektem odbędzie się pod koniec trwającego posiedzenia Senatu.

■ 2.12 Senat przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (druk sejmowy nr 999). Za przyjęciem projektu opowiedziało się 77 senatorów, 1 senator się wstrzymał, nikt nie był przeciw.

Nowelizacja ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, której projekt opracował rząd, przyjęta bez poprawek przez Senat, zakłada rezygnację z regulowania cen gazu ziemnego przez zwolnienie przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesje na obrót paliwami gazowymi z zagranicą z obowiązku przedkładania taryfy do zatwierdzenia przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Wypełnia ona orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, który we wrześniu 2015 r. orzekł, że przez utrzymywanie nieograniczonego ustawowego obowiązku zatwierdzania taryf dla obrotu gazem ziemnym dla wszystkich odbiorców Polska narusza prawo unijne. Proponuje się stopniowe znoszenie regulowania cen gazu ziemnego w odniesieniu do poszczególnych grup odbiorców (dla gospodarstw domowych - z dniem 1 stycznia 2024 r.). Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. z wyjątkami. Przyjęte rozwiązania pozwolą na wypełnienie przez Polskę zobowiązań wynikających z prawa unijnego oraz uniknięcie nałożenia kary finansowej.

Źródło: Sejm, Senat RP, ME

Pomoc publiczna na budowę jednostek OZE

■ W dniu 1 grudnia 2016 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostało ogłoszone Rozporządzenie Ministra Energii w sprawie udzielania pomocy publicznej na projekty inwestycyjne w zakresie budowy lub przebudowy jednostek wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii w ramach POIiŚ 2014-2020.

Pomoc udzielana będzie przedsiębiorcom realizującym ww. rodzaje projektów inwestycyjnych, również działającym w ramach porozumień klastrowych.

Głównym celem rozporządzenia jest stworzenie prawnej możliwości udzielania pomocy publicznej (pomocy inwestycyjnej) wyłączonej spod obowiązku notyfikacji pomocy Komisji Europejskiej. Aktualnie brak jest krajowej podstawy prawnej do udzielania pomocy publicznej stanowiącej program pomocowy na lata 2014-2020 w tym zakresie.

Rozporządzenie stanowi podstawę prawną udzielania pomocy publicznej w ramach Oś I PO IiŚ 2014-2020 pn. „Zmniejszenie emisyjności gospodarki” w zakresie:

1. działania 1.1, poddziałania 1.1.1 pn. „Wspieranie inwestycji dotyczących wytwarzania energii z odnawialnych źródeł wraz z podłączeniem tych źródeł do sieci dystrybucyjnej/przesyłowej”;
2. działania 1.2. pn. „Promowanie efektywności energetycznej i korzystania z odnawialnych źródeł energii w przedsiębiorstwach”;
3. działania 1.3., poddziałania 1.3.2. pn. „Wspieranie efektywności energetycznej w sektorze mieszkaniowym”;
4. działania 1.7., poddziałania 1.7.1 pn. „Wspieranie efektywności energetycznej w budynkach mieszkalnych w konurbacji śląsko-dąbrowskiej”.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, tj. z dniem 2 grudnia 2016 r. i w okresie obowiązywania niniejszego rozporządzenia poszczególne przypadki udzielenia wsparcia zgodnie z warunkami w nim zawartymi oraz zgodnie z zakresem PO IiŚ 2014-2020, nie będą podlegały notyfikacji Komisji Europejskiej.



Pierwsze aukcje na sprzedaż energii elektrycznej z OZE

■ Prezes URE ogłosił pierwsze aukcje na sprzedaż energii elektrycznej z OZE. Ogłoszenia o aukcji opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki zawierają informacje o typie oraz parametrach danej aukcji.

Aukcje odbędą się 30 grudnia br., zgodnie z obowiązującymi przepisami i w oparciu o zasady ustalone w ramach Regulaminu aukcji, który jest dostępny na stronie internetowej URE. Będą prowadzone za pośrednictwem Internetowej Platformy Aukcyjnej, która zostanie udostępniona Użytkownikom na początku grudnia 2016 r. Od tego momentu Wytwórcy zamierzający przystąpić do aukcji mogą zakładać swoje konta i rejestrować instalacje, dla których będą składane oferty.

Według obowiązujących obecnie przepisów na koniec 2016 r. przewidziano cztery rodzaje aukcji:

1. dla istniejących biogazowni rolniczych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW,
1. dla istniejących biogazowni rolniczych o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW,
1. dla instalacji nowych tzw. innych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, (w szczególności: fotowoltaika, energetyka wiatrowa, niektóre elektrownie wodne),
1. dla instalacji istniejących o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, spełniających kryterium stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej - powyżej 3504 MWh/MW/rok oraz o emisyjności nie większej 100 kg/MWh (w szczególności: niektóre elektrownie wodne).

Źródło: URE

Sejm przyjął ponad 30 uproszczeń z pakietu #100zmianDlaFirm

■ 2.12 Sejm przyjął projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców. Za ustawą głosowało 430 posłów. To pierwszy z ośmiu projektów składających się na pakiet #100zmianDlaFirm. Ustawa zawiera ponad 30 uproszczeń dla przedsiębiorców. Rządowe propozycje zakładają m.in. ochronę podatników przed zmia-

nami interpretacji prawa, mniejszą uciążliwość kontroli w firmach i łagodniejsze przepisy prawa pracy.

Najważniejsze zmiany:

- podatnicy nie będą musieli występować o indywidualną interpretację podatkową, ponieważ działanie zgodne z „utrwaloną praktyką interpretacyjną” będzie podlegało ochronie;
- przy ustalaniu „utrwalonej praktyki interpretacyjnej” podatnicy będą mogli korzystać z interpretacji prawa przygotowanych dla innych przedsiębiorców;
- Ministerstwo Finansów przygotuje i zamieści na stronie internetowej objaśnienia najbardziej skomplikowanych przepisów podatkowych. Zastosowanie się do nich da ochronę w razie kontroli organów podatkowych;
- jeżeli kontrola skarbową w trakcie wykaże, że firma prawidłowo stosowała stawkę VAT, późniejsza kontrola, do czasu zmiany interpretacji prawa, nie będzie mogła podważyć wcześniejszych ustaleń;
- kontrole będą przeprowadzane na podstawie analizy ryzyka, tzn. tam, gdzie ryzyko naruszenia prawa jest największe. Uczciwi przedsiębiorcy będą mieli mniej kontroli;
- urząd nie będzie mógł ponownie kontrolować spraw, które już wcześniej kontrolował. Tylko jedna kontrola w jednej sprawie;
- firmy będą zobowiązane prowadzić pełną księgowość dopiero po osiągnięciu przychodów netto w wysokości 2 milionów euro rocznie. Wcześniej było to 1,2 mln euro, a próg nie był zmieniany od 2008 r. Uproszczona księgowość jest nawet 5-krotnie tańsza;
- firmy będą musiały utworzyć Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych oraz wydać regulaminy pracy i wynagradzania dopiero po zatrudnieniu 50 pracowników, a nie 20 – jak to jest obecnie. Dotyczy to nie tylko blisko 50 tys. firm, które mają od 20 do 49 pracowników ale też 650 tys. przedsiębiorców zatrudniających od 1 do 19 pracowników. Będzie im łatwiej rozwijać firmę;
- drobne odstępstwa od projektu budowlanego (do 2%) będą akceptowane bez żadnych formalności;
- szereg robót budowlanych nie będzie już wymagał zgłoszenia lub pozwolenia na budowę (np. parterowe budynki gospodarcze i wiaty do 35 m kw.).

Źródło: MR



Ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw – podpisana 7 grudnia 2016 r. przez Prezydenta RP

■ Ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw przewiduje całkowitą rezygnację z regulowania cen gazu ziemnego. Wprowadzono bowiem do ustawy przepis przewidujący zwolnienie przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję na obrót paliwami gazowymi lub koncesję na obrót gazem ziemnym z zagranicą i prowadzących działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży paliw gazowych z obowiązku przedkładania taryfy do zatwierdzenia przez Prezesa URE.

Ustawa przewiduje następujący harmonogram rezygnacji z zatwierdzania i stosowania taryf dla obrotu gazem ziemnym:

1. w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy zostaną zwolnione przedsiębiorstwa obrotu w zakresie sprzedaży:
 - na rynku hurtowym;
 - w punkcie wirtualnym (w tym na giełdzie towarowej);
 - sprężonym gazem ziemnym CNG;
 - skroplonym gazem ziemnym LNG;
 - w trybie przetargów, aukcji i zamówień publicznych w rozumieniu przepisów o zamówieniach publicznych;
2. z dniem 1 października 2017 r. zostaną zwolnione przedsiębiorstwa obrotu dostarczające gaz do wszystkich odbiorców końcowych, z wyjątkiem odbiorców w gospodarstwach domowych;
3. z dniem 1 stycznia 2024 r. zostaną zwolnione przedsiębiorstwa dostarczające gaz ziemny do odbiorców w gospodarstwach domowych.

Ustawa nakłada na przedsiębiorstwa obrotu obowiązek podjęcia starań w zakresie dostosowania wiążących je z odbiorcami umów sprzedaży i umów kompleksowych. Obowiązek dostosowania umów sprzedaży i umów kompleksowych ma zastosowanie tylko i wyłącznie w przypadku, jeżeli umowa sprzedaży paliw gazowych lub umowa kompleksowa nie określa już ceny paliw gazowych lub sposobu jej ustalania, lub sposób ustalania ceny odnosi się wyłącznie do ceny wynikającej z zatwierdzonej taryfy dla paliw gazowych.

Po upływie terminów określonych w ustawie dla czasowego utrzymania zatwierdzania taryfy dla paliw gazowych, tj. ostatecznie po dniu 1 stycznia 2024 r., zatwierdzaniu przez Prezesa URE nie będą podlegały taryfy w zakresie ob-

rotu paliwami gazowymi. Po tej dacie Prezes URE nadal będzie zatwierdzał taryfy dla paliw gazowych w zakresie działalności sieciowej realizowanej przez wszystkich operatorów systemów gazowych w celu zapewnienia ochrony odbiorców paliw gazowych przed nadmiernym wzrostem stawek opłat za świadczenie tych usług.

Intencją projektodawcy było także wprowadzenie zmian o charakterze legislacyjnym, których celem jest usunięcie zawartych w ustawie z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1165) błędów o charakterze legislacyjnym.

Ponadto, zgodnie z decyzją Rady Ministrów, do projektu włączone zostały przepisy zmieniające ustawę o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w zakresie regulacji dotyczących Narodowego Celu Wskaźnikowego, a także rocznego odroczenia, tj. do dnia 1 stycznia 2018 r., obowiązku spełnienia przez biokomponenty zaliczane do realizacji NCW kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na poziomie 50%, pozostawiając poziom ww. ograniczenia na rok 2017 w dotychczasowej wysokości.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem:

1. art. 1 pkt 1–8 i 10, art. 2 pkt 1–10, 12 i 14–19 oraz art. 3–5, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
2. art. 2 pkt 13 w zakresie art. 28b ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 10 września 2017 r.

Źródło: www.prezydent.pl

Ustawa z dnia 21 października 2016 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym – podpisana 6 grudnia 2016 r. przez Prezydenta RP

■ Celem ustawy jest dostosowanie katalogu zwolnień od podatku akcyzowego do wymagań dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

Nowelizacja ma ścisły związek z zastrzeżeniem Komisji Europejskiej w sprawie szerszego - niż przewidziany w art. 17 dyrektywy 2003/96/WE - stosowania przez Polskę zwolnienia od akcyzy wyrobów węglowych.

Po nowelizacji, zakłady energochłonne wykorzystujące wyroby węglowe do celów opa-



lowych, jeśli nadal będą chciały korzystać ze zwolnienia od akcyzy, będą musiały mieć systemy związane z ochroną środowiska lub zwiększaniem efektywności energetycznej. Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2017 r. Źródło: www.prezydent.pl

Posiedzenia Komisji do Spraw Unii Europejskiej

■ 14.12 w trakcie posiedzenia posłowie wysłuchali stanowiska, jakie rząd zajmie podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na najbliższym posiedzeniu Rady ds. Środowiska (19.12) oraz stanowiska rządu w sprawie Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Przyspieszenie przechodzenia Europy na gospodarkę niskoemisyjną.

Posiedzenie będzie poświęcone m.in. kwestiom związanych z reformą systemu handlu uprawnieniami do emisji CO₂ (tzw. EU ETS). W tej sprawie rząd będzie podnosić kwestię indywidualnej specyfikacji państw, jeśli chodzi o politykę środowiskową, redukcję emisji CO₂ oraz zarządzanie miksem energetycznym. Będzie też powoływać się na postanowienia umowy paryskiej odnośnie elastyczności w doborze działań na rzecz ochrony klimatu. Posłowie rozpatrzyli stanowisko rządu w sprawie Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Przyspieszenie przechodzenia Europy na gospodarkę niskoemisyjną. Komunikat towarzyszący środkom w ramach strategii ramowej unii energetycznej: wnioskowi ustawodawczemu w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030, wnioskowi ustawodawczemu w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych z użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz komunikatowi w sprawie europejskiej strategii na rzecz mobilności niskoemisyjnej.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju zaprezentowała stanowisko rządu.

Komunikat stanowi element energetycznej strategii ramowej Unii Europejskiej. W stanowisku rządu do tego dokumentu zwraca się uwagę na szanse płynące z transformacji na gospodarkę niskoemisyjną o obiegu zamkniętym. Podkreśliła jednak, że transformacja ta musi być dostosowana do indywidualnych możliwości państw członkowskich. Rola Ko-

misji Europejskiej w tym procesie powinna polegać na wsparciu państw w przejściu do tego modelu. Przedstawicielka ministerstwa zaznaczyła konieczność utrzymania przemysłu na obszarze całej UE. W tym kontekście zaznaczyła istotność mechanizmów zapobiegających zjawisku ucieczki emisji m.in. mechanizmy kompensacyjne dla przemysłu.

Zdaniem rządu UE ma potencjał, by zagrożenia związane z ochroną klimatu przekuły w szansę. Rząd podziela stanowisko KE, zgodnie z którym niskoemisyjna gospodarka o obiegu zamkniętym oznacza większe innowacje na rynku i jego rozwój. Ideę gospodarki o obiegu zamkniętym rząd postrzega jako szansę dla rozwoju gospodarczego Polski, zwiększenie liczby miejsc pracy.

Poseł sprawozdawca komisji Łukasz Zbonikowski (PiS) wyraził poparcie dla stanowiska rządu.

■ 15.12 w trakcie posiedzenia Komisji do Spraw Unii Europejskiej powołano Podkomisję nadzwyczajną do spraw polityki energetycznej Unii Europejskiej. W pracach podkomisji będzie uczestniczyło 13 posłów.

Przewodniczącą podkomisji została poseł Izabela Kloc z PiS, przewodnicząca Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Pierwsze posiedzenie podkomisji zaplanowane zostało na 11 stycznia 2017 roku.

Powołanie podkomisji związane jest z ogłoszeniem przez Komisję Europejską 30 listopada 2016 roku nowego pakietu zimowego „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”. Nowe rozwiązania, zdaniem Komisji Europejskiej, mają na celu utrzymanie konkurencyjności Unii Europejskiej w czasach, gdy przejście na czystą energię zmienia obraz globalnej energetyki.

Priorytetami pakietu dotyczącego rozwoju rynku energii w Europie są:

- efektywność energetyczna;
- osiągnięcie pozycji lidera na polu energii odnawialnej oraz;
- zapewnienie uczciwego traktowania konsumentów.

Inicjatorzy powołania podkomisji oceniają, że w zaproponowanym przez KE nowym pakiecie dokumentów zaniepokojenie budzą projektowane przepisy, które w mechanizmach wsparcia w postaci rynku mocy faworyzują gaz, a eliminują technologie oparte na węglu.

„Zauważyć można bezpośrednią dyskryminację instalacji węglowych, która nie uwzględnia systematycznego wzrostu ich efektywności oraz możliwości zastosowania czystych technologii węglowych. Zastrzeżenia budzi również tryb wprowadzenia tego rozwiązania bez oceny jego skutków regulacji”, oceniają posłowie nowej podkomisji.



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego

IGCP/720/2016

Warszawa, dnia 28 grudnia 2016 r.

**Pan
Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo DE-II-41011-2/4/16 z dnia 1 grudnia 2016 r. przedstawiamy uwagi do projektu rozporządzenia *Ministra Energii w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło* (dalej „Projekt”).

I. Uwagi dotyczące zawartych w Projekcie zmian w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 września 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. 2010 Nr 194, poz.1291) (“rozporządzenie taryfowe”).

A. Uwagi zasadnicze:

§3 pkt 1 – Postulujemy w punkcie 1 napisać: *„pokrycie kosztów uzasadnionych w zakresie określonym w art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”, w tym kosztów związanych z zakupem ciepła z instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 116 ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Poz. 478, z późn. zm.) oraz kosztów realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U., poz. 831).”*

Zarówno koszty zakupu ciepła z OZE, jak i koszty realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. 2016, poz. 831) („**ustawa o efektywności energetycznej**”) stanowią koszty uzasadnione w rozumieniu art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012, poz. 1059 ze zmianami) („**Prawo energetyczne**”). Odwołanie się w tym paragrafie Projektu tylko do kosztów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 116 ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, przy pominięciu kosztów realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o efektywności energetycznej, jest niekonsekwentne i niespójne z celem zmiany rozporządzenia taryfowego, wskazanym w uzasadnieniu Projektu, którym w szczególności jest uwzględnienie tych dwóch rodzajów kosztów przy kalkulowaniu taryf dla ciepła, stąd należy powołać w §3 pkt 1 oba te rodzaje kosztów.

Ponadto, sformułowanie *„kosztów uzasadnionych ponoszonych odpowiednio w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 116 ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii ...”* jest nieprecyzyjne – słowo „odpowiednio” nie jest jasne, może stwarzać wątpliwości interpretacyjne, stąd zaproponowano stosowną korektę.

Zgodnie z §132 w związku z §6 Zasad techniki prawodawczej przepisy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

§3 pkt 1 odwołuje się m. in. do kosztów zakupu ciepła z OZE, ponoszonych w zakresie



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 116 ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2015, poz. 478), z późn. zm.) (dalej „**ustawa OZE**”), co oznacza koszty wykonania obowiązku zakupu ciepła z OZE, przy czym ani ustawa OZE, ani projekt rozporządzenia Ministra Energii z dnia 11 października 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku i warunków technicznych zakupu ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz warunków przyłączania instalacji do sieci, ani też niniejszy Projekt w żaden sposób nie ograniczają tych kosztów. Zatem w świetle obowiązujących przepisów oraz projektów rozporządzeń przygotowanych przez Ministra Energii ustanowiony w art. 116 ust. 1 ustawy OZE bezwarunkowy obowiązek zakupu ciepła z instalacji OZE aż do poziomu zaspokojenia zapotrzebowania odbiorców końcowych **może wiązać się z ponoszeniem niczym nieograniczonych kosztów, które następnie zostaną przeniesione do taryf podmiotów zobowiązanych i spowodować nieograniczony wzrost cen i stawek opłat za dostarczanie ciepła.**

Dotąd dodatkowo zupełnie nie uwzględniono w tym kontekście faktu, iż w przypadku mniejszych instalacji, zwolnionych przez Prawo energetyczne z obowiązku uzyskania koncesji i przedstawiania taryf do zatwierdzenia (w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW lub gdy łączna moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW) nie będzie żadnych mechanizmów kontrolowania cen – przedsiębiorstwo ciepłownicze lub dystrybutor ciepła musi nabyć oferowane ciepło niezależnie od tego, jak wysoka byłaby jego cena.

Takie podejście rażąco narusza interesy odbiorców ciepła z uwagi na brak mechanizmu chroniącego odbiorców przed nieracjonalnym ekonomicznie i nieuzasadnionym wzrostem cen z tytułu tego zakupu. Jest niezgodne zarówno z Prawem energetycznym, w tym m. in. z zawartym w art. 46 ust. 5 obowiązkiem uwzględnienia w rozporządzeniu taryfowym dla ciepła ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, jak i z zawartym w art. 116 ust. 3 ust. 3 obowiązkiem uwzględnienia w rozporządzeniu ochrony interesów odbiorców.

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie w postulatach dotyczących konieczności zmiany art. 116 ustawy OZE szczegółowo uzasadniła konieczność wyznaczenia podstawowego zakresu i granic obowiązku zakupu ciepła z OZE, w tym m. in. ukształtowanie w art. 116 ustawy OZE obowiązku zakupu ciepła z OZE z poszanowaniem interesów odbiorców, tj. poprzez zastosowanie rozwiązania, zgodnie z którym obowiązek zakupu nie powstaje w przypadku, gdyby ciepło miało być zakupione po cenie wyższej niż średnia cena ciepła wytworzonego w przyłączonych do danej sieci źródłach ciepła w poprzednim roku kalendarzowym, powiększona o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym, oraz gdy zakup ciepła, spowodowałby wzrost cen ciepła lub stawek opłat za ciepło, które ma być dostarczone odbiorcom końcowym w danym roku kalendarzowym o więcej niż wartość wskaźnika inflacji.

Projekt, w zakresie, w jakim nie zapewnia ochrony odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat w związku z realizacją obowiązku zakupu ciepła z OZE (przy jednoczesnym braku tej ochrony w art. 116 ustawy OZE oraz projekcie rozporządzenia Ministra Energii z dnia 11 października 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku i warunków technicznych zakupu ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz warunków przyłączania instalacji do sieci), nie wykonuje delegacji ustawowej zawartej w art. 46 ust. 5 Prawa energetycznego do wydania niniejszego rozporządzenia oraz pozostaje w sprzeczności z podstawowymi wartościami i zasadami chronionymi w Prawie energetycznym i ustawie OZE.



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

Brak ustanowienia ograniczeń w zakresie realizacji obowiązku zakupu ciepła z OZE m. in. w przypadku, gdy zakup taki prowadziłby do wypierania z rynku przez instalacje OZE efektywnych energetycznie źródeł kogeneracyjnych, powoduje szereg negatywnych konsekwencji dla rynku ciepła i odbiorców. Jedną z nich jest powstawanie tzw. kosztów osieroconych w przedsiębiorstwach wypieranych, to jest kosztów utrzymania konwencjonalnych źródeł ciepła, które nie znajdują pokrycia w przychodach ze sprzedaży ciepła.

W związku z powyższym należy stworzyć mechanizmy prawne pozwalające „wypieranym” przez wytwórców OZE z rynku ciepła jednostkom, których utrzymanie jednocześnie jest niezbędne dla utrzymania stabilnej pracy sieci ciepłowniczej, zrekompensowanie niepokrytych kosztów stałych w ramach taryfy dla ciepła (przykładowo poprzez modyfikację współczynnika „k”, o którym mowa w §13 ust. 4 Prawa energetycznego). O ile w świetle obecnie obowiązujących przepisów koszty te mogą być pokrywane w taryfie kalkulowanej metodą kosztową, to jednostki kogeneracyjne sprzedające ciepło i stosujące w procesie taryfowym metodę cen referencyjnych są tej możliwości pozbawione.

Jednocześnie należy rozważyć ograniczenie obowiązku zakupu ciepła z OZE w przypadku, gdyby zakup ten prowadził do nadmiernego wzrostu cen ciepła dla odbiorców. Szczegółowe propozycje w tym zakresie Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie zaprezentowała w postulatach dotyczących konieczności zmiany art. 116 ustawy OZE.

Błędy legislacyjne Projektu w zakresie, w jakim nie zapewnia on ochrony odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat w związku z realizacją obowiązku zakupu ciepła z OZE oraz nie zapewnia możliwości uwzględnienia kosztów osieroconych w taryfach przedsiębiorstw wypieranych z rynku w wyniku realizacji przyłączenia źródeł OZE są bardzo istotne i można się spodziewać zaskarżenia przepisów rozporządzenia do Trybunału Konstytucyjnego z powodu ich niezgodności z Prawem energetycznym, co spowoduje stwierdzenie niekonstytucyjności i utratę mocy obowiązującej przepisów rozporządzenia.

§11 ust. 1 – Postulujemy w ust. 1 po punkcie 4 dodać punkt 5 o następującej treści:

„5) uzasadnionych kosztów realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”

Dodanie punktu 5 powinno być odzwierciedlone w pozostałych przepisach Projektu – np. w §11 ust. 2; ponadto początek §12 ust. 1 powinien otrzymać następujące brzmienie: *„Koszty, o których mowa w §11 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 (...)”*.

Bezasadnie pominięto konieczność uwzględnienia kosztów zakupu ciepła z OZE przy kalkulacji cen i stawek opłat dla pierwszego roku stosowania taryfy.

Ponadto, stoimy na stanowisku, że w Projekcie powinny zostać określone szczegółowe zasady, jak kalkulować koszty, o których mowa w pkt 4.

O ile ustalenie kosztu zakupu białych certyfikatów oraz uiszczenia opłaty zastępczej nie powinno powodować trudności, to sposób kalkulacji kosztów realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej u odbiorcy końcowego, czy też realizacji uzyskania świadectwa efektywności poprzez realizację przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej może budzić wątpliwości.



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

Wątpliwości te mogą dotyczyć np. następujących kwestii: a) czy koszty realizacji w/w obowiązku obciążają koszty wytwarzania czy przysyłania a może winny być alokowane przy użyciu algorytmu ilościowego w miejsca, gdzie występuje sprzedaż dla odbiorcy końcowego?; b) czy ujęcie kosztów realizacji w/w obowiązku w podstawie kalkulacji cen i stawek opłat powodować będzie konieczność sporządzania oddzielnych tabel planowanych kosztów uzasadnionych (planowanego przychodu) dla odbiorców końcowych i pozostałych odbiorców?; c) czy ujęcie kosztów realizacji w/w obowiązku w podstawie kalkulacji cen i stawek opłat spowoduje, że koszty te nie będą odnoszone wyłącznie do jednostek sprzedaży ciepła (GJ) ale również zostaną przeniesione na opłaty stałe?

§40 ust. 1 – W tym paragrafie Projektu postanowiono, że „*wielkość zamówionej mocy cieplnej „odbiorca ustala z przedsiębiorstwem energetycznym w umowie sprzedaży ciepła lub w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo w umowie kompleksowej”* - co jest niezgodne z §2 pkt 21 Projektu, oraz art. 32 Prawa energetycznego, które wskazują, że moc zamówioną ustala odbiorca. Proponujemy powrót do poprzedniego brzmienia tego przepisu: „*Zamówiona moc cieplna jest ustalana przez odbiorcę co najmniej na okres 12 miesięcy i może być zmieniona wyłącznie w terminie ustalonym w umowie sprzedaży ciepła lub w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo w umowie kompleksowej”*”.

Dodatkowo, w kontekście ustalania mocy zamówionej, zasadne jest uregulowanie w Projekcie, jaka jest odpowiedzialność przedsiębiorstwa energetycznego za niedotrzymanie standardów jakościowych dostawy ciepła w przypadku gdy odbiorca zamówi zbyt niską moc i czy oraz w jakiej formie przedsiębiorstwo energetyczne może tą wielkość kwestionować.

§46 – Treść tego przepisu wykracza poza zakres rozporządzenia taryfowego zawarty delegacji w art. 46 ust. 6 Prawa energetycznego.

Elementy, jakie ma zawierać rozporządzenie taryfowe dla ciepła określone są bardzo precyzyjnie i nie pozostawiają otwartych punktów na dodatkowe regulacje/obowiązki przedsiębiorstw, w szczególności biorąc pod uwagę, że obowiązki informacyjne określone w §46 Projektu nie są niezbędne do prowadzenia rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło.

Zgodnie z § 115 Zasad techniki prawodawczej, **w rozporządzeniu zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym** (upoważnieniu ustawowym).

Niezależnie od powyższego przedstawiamy kilka uwag dotyczących tej regulacji, które można będzie wykorzystać przy pracy nad tym przepisem w przyszłości (musi on jednak zostać zamieszczony w innym przepisie wykonawczym – przykładowo w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9 ust. 8 Prawa energetycznego, gdzie w delegacji zawartej w art. 9 ust. 8 pkt 5 wyraźnie wskazuje się, że rozporządzenie określa m. in. „*zakres i sposób przekazywania informacji między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami*”.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że samo podanie wielkości zużycia ciepła w dwóch (porównywalnych) okresach, bez uwzględnienia takich czynników jak klimat, czy termomodernizacje, jest mało miarodajne i nie będzie spełniało roli w postaci zwiększenia świadomości odbiorców w zakresie oszczędnego gospodarowania ciepłem.

W obowiązującym rozporządzeniu taryfowym przedsiębiorstwa energetyczne zobowiązane są do przekazywania w fakturze dla odbiorcy ciepła opłat obliczeniowych tj. wielkości



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

mocy zamówionej i zużytego ciepła wraz ze stawkami opłat zastosowanych do rozliczenia. Uważamy, że informacje te w wystarczający sposób umożliwiają odbiorcy monitorowanie zużycia ciepła oraz zachowują prawo użytkownika końcowego do kontrolowania własnego zużycia ciepła.

Dla uniknięcia wątpliwości, jeżeli Minister Energii zdecyduje się wprowadzić stosowne obowiązki informacyjne zwiększające świadomość odbiorców w zakresie oszczędnego gospodarowania ciepłem, wraz z ich ustanowieniem proponujemy wyraźnie wskazać, że koszty wprowadzenia i realizacji tego obowiązku są kosztami uzasadnionymi, (zarówno na etapie realizacji rozwiązań technicznych, jak i później, kiedy do jego funkcjonowania niezbędne będzie ponoszenie pewnych kosztów operacyjnych).

Ponadto konieczny jest co najmniej jednoroczny okres przejściowy, w celu wdrożenia niezbędnych do jego realizacji rozwiązań technicznych przez dystrybutorów. Obowiązek przekazywania przez przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym informacji zawierającej porównanie bieżącego zużycia ciepła ze zużyciem w tym samym okresie poprzedniego roku wymagać będzie wprowadzenia istotnych zmian w systemach informatycznych przedsiębiorstw. Ponieważ informacja ta ma być przekazywana wraz z rozliczeniem, dostosowane do wymogów Projektu będą być musiały programy bilingowe przedsiębiorstw. Zmiany w oprogramowaniu generującym niezbędne dane będą zlecane firmom informatycznym, nie da się ich wprowadzić „z dnia na dzień”.

Warto również rozważyć modyfikację użytego w Projekcie sformułowania „przekazuje albo w inny sposób udostępnia” – co jednoznacznie otworzy możliwości udostępniania tych danych np. przez interfejs klienta www.

Duże wątpliwości budzi posłużenie się w §46 Projektu pojęciem odbiorcy końcowego. W przypadku systemów ciepłowniczych, odbiorcami są głównie spółdzielnie mieszkaniowe i wspólnoty mieszkaniowe, traktowane przez przedsiębiorstwa energetyczne jako odbiorcy końcowi, jednak niejednokrotnie prowadzone są dyskusje co do kwalifikacji tych podmiotów jako odbiorców końcowych. Pozostawienie przepisu w obecnym kształcie może potencjalnie prowadzić do takiej jego interpretacji, że to odbiorcy ciepła w lokalach (a nie spółdzielnie czy wspólnoty mieszkaniowe) są odbiorcami końcowymi i w konsekwencji realizacja obowiązków informacyjnych, o których mowa w §46 Projektu wymagałaby od przedsiębiorstw energetycznych prowadzenia rozliczeń i składania informacji o rozliczeniach dotyczących odbiorców w lokalach, co w obecnym stanie prawnym jest zadaniem administratora budynku (z wyłączeniem sytuacji gdy jest to dodatkowo płatna usługa wykonywana przez przedsiębiorstwo). W celu uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości zasadne jest posłużenie się w tym przepisie pojęciem odbiorcy ciepła.

W tym kontekście (przy uznaniu, że odbiorcą końcowym są spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe i to im będą przekazywane informacje, o których mowa w §46 Projektu) pojawia się również wątpliwość, czy spółdzielnie mieszkaniowe i zarządcy wspólnot mieszkaniowych rzeczywiście dostarczą te informacje do odbiorców w lokalach i cel wprowadzenia obowiązku informacyjnego zostanie osiągnięty.

W związku z obowiązkiem wskazanym w §46 ust. 2 należałoby doprecyzować, kto prowadzi lub będzie prowadził listę takich podmiotów (czy każde przedsiębiorstwo ma we własnym zakresie wyszukiwać takie informacje? – uważamy, że nie byłoby to uzasadnione, bowiem lista podmiotów powinna być dla wszystkich jednakowa).



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

Dotychczasowy § 47 rozporządzenia taryfowego - Postulujemy przywrócenie dotychczasowego § 47 rozporządzenia taryfowego, zamieszczenie go w numeracji Projektu jako §13 ust. 8 i nadanie mu następującej treści: *“Przepisów § 13 ust. 5 nie stosuje się do jednostek kogeneracji oddanych do użytku po dniu 1 października 2010 r.”*

Usunięcie tego przepisu przez Projekt oznacza, że ograniczenia wzrostu cen ciepła są wprowadzone dla wszystkich jednostek kogeneracji stosujących uproszczony sposób kalkulacji cen ciepła, zarówno dla istniejących do czasu wejścia w życie rozporządzenia taryfowego, jak i dla nowych jednostek. W kontekście braku wiedzy na temat kontynuacji i kształtu systemu wsparcia dla systemów kogeneracji po 2018 roku, proponowana zmiana byłaby kolejnym czynnikiem zniechęcającym do realizowania nowych jednostek kogeneracyjnych w Polsce.

Ponadto można się spodziewać, że brak wyłączenia stosowania § 13 ust. 5 dla nowych jednostek kogeneracji spowoduje sytuację, w której wytwórcy będą dążyć do maksymalizacji cen w pierwszym roku stosowania taryfy.

Usunięcie tego przepisu budzi też poważne wątpliwości co do jego legalności w odniesieniu do rozpoczętych już inwestycji i ochrony praw nabytych na podstawie dotychczasowych przepisów.

Przepisy przejściowe i końcowe - brakuje przepisu informującego o utracie mocy obowiązującej przez dotychczasowe rozporządzenie taryfowe – Postulujemy dodanie do Projektu §49 przepisu o następującej treści: *„Dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 17 września 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. 2010 Nr 194, poz.1291) traci moc z chwilą określoną w §48, na podstawie art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej”*.

Dotychczasowe rozporządzenie taryfowe traci moc z chwilą wydania nowego rozporządzenia w tym przedmiocie na podstawie art 58 ust. 2 ustawy o efektywności energetycznej, który stanowi, że *„Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 46 ust. 1, 3 i 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy”*.

W takim przypadku, zgodnie z §126 Zasad techniki prawodawczej, nie uchyla się rozporządzenia, które zostało pozostawione czasowo w mocy przez obowiązującą ustawę. W nowym rozporządzeniu zamieszcza się odnośnik do przepisu o wejściu w życie informujący o rozporządzeniu, które przestało obowiązywać, a którego treść wiąże się z treścią nowego rozporządzenia, podając również termin utraty mocy obowiązującej wymienionego rozporządzenia oraz przepis prawny, w następstwie którego przestało ono obowiązywać.

B. Pozostałe uwagi:

§1 pkt 22 – zmieniono sformułowanie w definicji zewnętrznej instalacji odbiorczej zamiast *“odcinki instalacji odbiorczych łączące grupowy węzeł cieplny lub źródło ciepła z instalacjami odbiorczymi w obiektach”* napisano *“w obiekcie”*, co jest nietrafne – powinno być tak, jak w dotychczasowej definicji, bowiem urządzenia te łączą źródło ciepła z instalacjami odbiorczymi we wszystkich obiektach, zasilanych z węzła grupowego, a nie tylko w jednym obiekcie.



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

§7 ust. 6, § 21 ust 2, 3 i 4 - Obowiązek wyposażenia poszczególnych budynków wielolokalowych oraz grup lokali w ciepłomierze, wprowadzony do Prawa energetycznego nie może wykluczać możliwości rozliczania się z odbiorcą w zł/m². Wykreślenie § 34 rozporządzenia taryfowego oraz również zmiana §21 w aktualnej propozycji Projektu eliminuje definitywnie możliwość zawarcia umów sprzedaży ciepła z odbiorcą, w której jednostką rozliczeniową byłaby powierzchnia lokali zasilanych z danego źródła. Jednakże taka możliwość rozliczania powinna zostać dopuszczona przez Projekt i to odbiorca powinien decydować, czy rozliczanie na podstawie powierzchni lokali jest dla niego bardziej korzystne.

§45 ust. 3 pkt 2, §45 ust. 5 – błędne odwołanie do art. 6a ust. 1,2 i 4 ustawy Prawo energetyczne, powinno być odwołanie do art. 6b ust. 1,2 i 4 ustawy Prawo energetyczne.

II. Uwagi dotyczące przepisów dotychczas obowiązującego Rozporządzenia taryfowego, przekopiowanych do Projektu.

§ 2 pkt.9 c - W przypadku węzłów grupowych, przy określaniu obliczeniowego natężenia przepływu, nie zostały uwzględnione potrzeby mocy związane z ciepłą wodą użytkową. W szczególności, w przypadku grupowych węzłów cieplnych zasilających tzw. stacje mieszkaniowe (węzły cieplne co+cwu zainstalowane u odbiorców indywidualnych, zasilane z sieci niskoparametrowej za węzłem grupowym) może to prowadzić do niedotrzymania standardów jakościowych dostawy przez ograniczenie przepływu do wielkości niższej niż faktyczne potrzeby instalacji.

§7 ust. 7 – Należy uwzględnić wyjątki od zasady pokrywania ¼ nakładów inwestycyjnych, określone w Prawie energetycznym, przykładowo poprzez dopisanie na końcu tego przepisu: „z zastrzeżeniem postanowień art. 7 ust. 8 pkt 3 oraz ust. 9 i 11 ustawy”. Kwestię tę należy również uwzględnić w § 36 ust. 1 Projektu.

Prawo energetyczne ustanawia kilka wyjątków od zasady kalkulowania stawek za przyłączenie do sieci w wysokości ¼ nakładów inwestycyjnych. Zgodnie z art. 7 ust. 8 pkt 3, za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, z wyłączeniem a) instalacji odnawialnego źródła energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów, b) mikroinstalacji, za której przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nie pobiera się opłaty.

Art. 7 ust. 9 przewiduje, że w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, przedsiębiorstwo to może ustalić opłatę w wysokości uzgodnionej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do sieci w umowie o przyłączenie do sieci.

Z kolei, stosownie do art. 7 ust. 11 Prawa energetycznego, w umowie o przyłączenie do sieci ciepłowniczej mogą być ustalone niższe stawki opłat za przyłączenie do sieci niż ustalone na podstawie zasad określonych w ust. 8, a w przypadku o którym mowa w art. 7b ust. 1, nie pobiera się opłaty za przyłączenie do sieci.

Kwestie opłat za przyłączenie uregulowane zostały na poziomie ustawy – w art. 7 Prawa energetycznego. Niedopuszczalne jest ingerowanie w te zasady i ich modyfikowanie w drodze rozporządzenia.



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

Ze względu na hierarchiczną budowę systemu prawa powszechnie obowiązującego należy podkreślić, że treść rozporządzenia nie może naruszać norm ustawy, na podstawie której zostało wydane, a także żadnych innych obowiązujących ustaw, które regulują materie będące przedmiotem rozporządzenia (M. Haczowska (red.), Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, LexisNexis 2014). W swoim orzecznictwie Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie stwierdzał, że **rozporządzenie nie może zmieniać ustawy, ani też wychodzić poza zakres określony wyraźnie w ustawie** (np. wyrok TK z dnia 30 czerwca 2009 r., P 45/08).

Postuluje się więc takie ukształtowanie Projektu, aby był on zgodny z przepisami Prawa energetycznego.

§ 13 ust. 1 – Postulujemy zmienić następujące brzmienie pierwszego zdania tego przepisu na następujące: *„Dla źródeł ciepła, w których ciepło wytwarzane jest w jednostkach kogeneracji, przedsiębiorstwo energetyczne **ma prawo zamiennie z metodą opisaną w § 14 stosować uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła z tych źródeł na podstawie uzasadnionych planowanych przychodów ze sprzedaży ciepła obliczanych według wzoru:...***”

Pomimo iż obecnie obowiązujące obecnie rozporządzenie taryfowe w §13 ust. 1 wyraźnie stanowi, że dla źródeł ciepła, w których ciepło wytwarzane jest w jednostkach kogeneracji, przedsiębiorstwo energetyczne może stosować uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła (...), w praktyce zatwierdzana taryf dla ciepła Prezes URE prezentuje konsekwentnie stanowisko, iż nie jest dopuszczalne stosowanie metody kosztowej, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne stosowało wcześniej metodę uproszczoną. Można mieć istotne zastrzeżenia co do legalności takiej praktyki Prezesa URE, jednakże w celu wyeliminowania swobodnych interpretacji tego przepisu oraz potencjalnych sporów sądowych na tym tle, niezbędne jest wyraźne wskazanie, że wybór metody kalkulacji taryfy jest uprawnieniem przedsiębiorstwa energetycznego.

Zmiana metody „referencyjnej” na „kosztową” w pewnych przypadkach może okazać się niezbędna.

Przykładowo - gdy nadanym rynkiem ciepła w wyniku realizacji obowiązku zakupu, o którym mowa w art. 116 ust. 1 ustawy OZE, źródło ciepła, które jest niezbędne dla potrzeb pokrycia zapotrzebowania szczytowego danej sieci ciepłowniczej w przypadku np. awarii źródła podstawowego jest wypierane przez inne źródło, wówczas – jeżeli uproszczony system kalkulowania taryfy nie pokrywa kosztów uzasadnionych źródła „wypieranego” z powodu skrócenia jego czasu pracy i przychodów - źródło takie powinno mieć możliwość przejścia na system kosztowy kalkulacji taryf i uniknięcia prowadzenia działalności ze stratą.

§13 ust. 4 – Postulujemy uwzględnienie w ramach współczynnika „k” kosztów zwiększającego się obciążenia przedsiębiorstw kosztami zakupu uprawnień do emisji CO₂, przykładowo w następujący sposób: *„k - przyrost kosztów obciążających jednostkę produkowanego ciepła w źródłach, o których mowa w ust. 1, wynikający z nowych lub zmiany obowiązujących regulacji prawnych, w szczególności koszty zakupu brakujących uprawnień do emisji CO₂ w takim zakresie, w jakim koszty te obciążać będą produkcję ciepła w roku ustalania wskaźnika referencyjnego, a nie obciążały jej w roku poprzedzającym, obliczany dla poszczególnych rodzajów paliw, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy [w zł/GJ].”*



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

Ponadto, postulujemy wyraźne doprecyzowanie, że wskaźnik wzrostu przychodów może przyjmować wyłącznie wartości większe lub równe 0.

Obecnie w Projekcie brakuje przepisów określających sposób wyceny praw do emisji CO₂ jako elementu planowanych kosztów uzasadnionych, postuluje się wprowadzenie stosownych regulacji w celu uniknięcia dowolności interpretacyjnej w czasie, gdy koszt ten będzie coraz istotniejszy w kosztach działalności przedsiębiorstw. Przypominamy, że w ramach nowelizacji dyrektywy ETS przedstawiane są propozycje likwidacji darmowych uprawnień CO₂ od 2021 roku, podwyższenia wartości liniowego współczynnika redukcji, co niewątpliwie zmierza do wzrostu wartości i nieuchronności ponoszenia kosztów nabycia praw do emisji CO₂ przez przedsiębiorstwa energetyczne. Przy czym koszty te są niezależne od przedsiębiorstw i nie ulega wątpliwości, że powinny one zostać uwzględnione w taryfach tych przedsiębiorstw.

Ponadto, jak wspomniano wyżej, realizacja obowiązku zakupu ciepła z OZE będzie prowadzić do wypierania z rynku przez instalacje OZE efektywnych energetycznie źródeł kogeneracyjnych i powstawania w tych źródłach kosztów osieroconych.

O ile w świetle obecnie obowiązujących przepisów koszty te mogą być pokrywane w taryfie kalkulowanej metodą kosztową, to jednostki kogeneracyjne sprzedające ciepło i stosujące w procesie taryfowym metodę cen referencyjnych są tej możliwości pozbawione. Zatem należy stworzyć mechanizmy prawne pozwalające „wypieranym” przez wytwórców OZE z rynku ciepła jednostkom kogeneracyjnym sprzedającym ciepło i stosującym w procesie taryfowym metodę cen referencyjnych, uwzględnienie niepokrytych kosztów stałych (kosztów osieroconych) w taryfach dla ciepła. Koszty te mogłyby przykładowo pokryte w ramach współczynnika „k”.

§ 13 ust. 5 - Podana wartość wskaźnika wzrostu przychodów powinna być zapisana jako wartość stała. W konsekwencji proponujemy usunięcie z treści tego przepisu sformułowania „nie może być wyższy” i zastąpienia go przez sformułowanie „jest równy”.

§14 - W związku ze zmieniającym się systemem wsparcia dla energii z OZE i kogeneracji proponujemy zmianę definicji ceny C_e, tak aby uwzględnić również przychody ze sprzedaży energii elektrycznej uzyskane na podstawie aukcji organizowanych przez Prezesa URE na podstawie postanowień ustawy OZE.

§15 – Zgodnie z postanowieniami tego przepisu, kosztami zakupu ciepła z OZE przedsiębiorstwa energetyczne obciążają wszystkich odbiorców, również przyłączonych do innej sieci.

Proponujemy odpowiednią korektę tego przepisu tak, aby obciążanie ww. kosztami miało miejsce w odniesieniu tylko do tych odbiorców, którzy podłączeni są do danej sieci ciepłowniczej.

§24 ust. 2 – W oznaczeniach należy poprawić: C_{tc} - cena ciepła (...) jest [zł/MW] - powinno być [zł/GJ]

§25 ust. 3 pkt 1 i 2 – mając na uwadze, że obowiązek uzyskania tytułu do korzystania z gruntów, przez które będzie przebiegać przyłącze spoczywa na przedsiębiorstwie energetycznym, postuluje się wyraźne wskazanie w §25 ust. 3 pkt 1 i 2 Projektu, że nakłady, o których mowa w §7 ust. 7 obejmują m. in. niezbędne koszty przedsiębiorstwa poniesione w związku z uzyskaniem tytułu do korzystania z gruntów osób trzecich na potrzeby budowy przyłącza.



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

Koszty tego rodzaju są istotnym czynnikiem kosztowym rozważanym w kontekście efektywności ekonomicznej danej inwestycji, a objęcie nakładami tych kategorii wydatków nie zostało wprost wystawione w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu i w praktyce zatwierdzania taryf charakter tych kosztów budzi wątpliwości.

§26 ust. 2 pkt 4 – Postuluje się nadać temu podpunktowi następujące brzmienie: „4) *planowane aktywa trwałe i obrotowe przedsiębiorstwa energetycznego w okresie obowiązywania taryfy, w tym wartość zapasów paliw, o których mowa w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (Dz.U.2003 Nr 39, poz. 338, z późn. zm.)*”.

Co do zasady kapitał finansujący ustawowy zapas opału jest kapitałem finansującym majątek zaangażowany do wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo energetyczne, a zatem zgodnie z treścią rozporządzenia taryfowego (§ 26 ust. 1) powinien podlegać wynagradzaniu. Aktualnie Prezes URE ogranicza się tylko i wyłącznie do wynagradzania kapitału zaangażowanego w majątek trwały i całkowicie pomija kwestie wynagradzania kapitału zaangażowanego w utrzymywanie ustawowego zapasu paliw stanowiącego element kapitału obrotowego. Zawężenie katalogu majątku podlegającego wynagradzaniu jedynie do aktywów trwałych nie uwzględnia **specyfiki funkcjonowania przedsiębiorstw ciepłowniczych i może wynikać z niedoprecyzowanych** przepisów wykonawczych regulujących kwestie kalkulacji taryf dla ciepła.

Kwestia ta jest niezwykle istotna również w kontekście realizowanej przez polski rząd polityki w zakresie promowania krajowych surowców oraz wsparcia dla polskiego górnictwa, a utrzymywanie w/w zapasów jest właśnie jednym z narzędzi wspierania polskich surowców. Wspierając polską gospodarkę poprzez tworzenie zapasów paliw, przedsiębiorstwa energetyczne powinny mieć możliwość uwzględnienia ponoszonych na ten cel kosztów w taryfach.

Uwzględniając powyższe postulujemy doprecyzowanie zapisów rozporządzenia, stosownie do zgłoszonej propozycji.

§26 ust. 3 pkt 2 - proponuje się nadać temu podpunktowi następujące brzmienie: 2) *stopę wolną od ryzyka przyjmuje się na poziomie rentowności dziesięcioletnich obligacji skarbowych.*

Ponieważ majątek przedsiębiorstw ciepłowniczych ma charakter trwały (okres jego użytkowania określa się średnio dla sieci na 25 lat a dla kotłów na 15 lat) i finansowany jest kapitałem długoterminowym, to stopa wolna od ryzyka powinna być wyznaczona na podstawie rentowności obligacji skarbowych o możliwie najdłuższym terminie wykupu, np. rentowności 10-letnich obligacji skarbowych. Aktualnie zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem, jako stopę wolną od ryzyka przyjmuje się rentowność pięcioletnich obligacji skarbowych, co nie odzwierciedla okresu i ryzyka zaangażowania kapitału w koncesjonowaną działalność ciepłowniczą.

§28 ust. 1 – Postulujemy rozpoczęcie §28 ust. 1 Projektu od następującej frazy (identycznej, jak ta stosowana w art. 47 ust. 2b Prawa energetycznego): „*W przypadku udokumentowanej zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej jest możliwa zmiana taryfy ...*”

Przesłanki możliwości zmiany taryfy są nieproporcjonalnie zawężone w stosunku do przesłanek zmiany współczynników korekcyjnych, o której mowa w art. 47 ust. 2b



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

Prawa energetycznego. Proponujemy zharmonizowanie tego postanowienia z Prawem energetycznym.

§33 ust. 2 pkt 3 – Postulujemy zmianę w brzmieniu poniższych definicji i nadanie im następującego brzmienia:

„ G_{cwo} - sumę **zużycia ciepłej wody na podstawie** odczytów wskazań wodomierzy zainstalowanych na przyłączach do instalacji ciepłej wody w obiektach danego odbiorcy [w m³],
 G_{scwo} - sumę **zużycia ciepłej wody na podstawie** odczytów wskazań wodomierzy zainstalowanych na przyłączach do instalacji ciepłej wody we wszystkich obiektach zasilanych z grupowego węzła cieplnego [w m³]”

Rozliczenie ilości ciepłej wody w obiekcie danego odbiorcy następuje na podstawie wskazań wodomierza wody zasilającej i wody cyrkulacyjnej $G_{cwo} = G_{cw\ zas} - G_{cw\ cyrk}$.

Obecnie sformułowana definicja G_{cwo} : „sumę odczytów wskazań wodomierzy zainstalowanych na przyłączach do instalacji ciepłej wody w obiektach danego odbiorcy” jest mocno nieprecyzyjna, można ją zrozumieć jako $G_{cw\ zas} + G_{cw\ cyrk}$. Dosłowne jej stosowanie prowadzi obecnie do nieporozumień z odbiorcami. Uważamy, że należy ten przepis doprecyzować.

§38 ust. 1 pkt 1 lit. b - Przepis ten należy doprecyzować. Jego treść jest anachroniczna, powiela dotychczasowe przepisy. Umożliwia dochodzenie roszczeń przez odbiorcę z tytułu niedotrzymania standardów jakościowych dostarczania ciepła w przypadku, gdy standardy te są dotrzymywane, a zmniejszenie przepływu, w stosunku do obliczeniowego, wynika z funkcjonowania w węźle regulacji ilościowej (za pomocą regulatora pogodowego).

§40 ust. 2 - Postulujemy wyjaśnienie, co należy rozumieć pod pojęciem wartości technicznie uzasadnionych.

§40 ust. 3 - Przepis ten należy doprecyzować. Nie dokonano zmian zapisów z poprzedniej wersji rozporządzenia taryfowego w zakresie sposobu kontroli przekroczenia przez odbiorcę mocy zamówionej. Obecna redakcja tego przepisu może prowadzić do wniosku iż odbiorca przekracza moc zamówioną nie w warunkach obliczeniowych lecz przy dużo wyższych temperaturach zewnętrznych co jest niezgodne z definicją mocy zamówionej. Przepływ jest ograniczany do wielkości obliczeniowej za pomocą regulatora niezależnie od aktualnego poboru mocy.

§42 ust. 4 – Postulujemy wprowadzenie zmian w pierwszym zdaniu tego przepisu i nadanie mu następującej treści: „4. **Ograniczenie lub przekroczenie mocy cieplnej określa się jako różnicę między zamówioną mocą cieplną, a wielkością poboru mocy cieplnej, obliczoną w sposób określony w ust. 2 lub 3 odniesioną do warunków obliczeniowych w przypadku, gdy nośnikiem ciepła jest:**

- 1) para wodna - na podstawie umowy zawartej między stronami;
- 2) gorąca woda - na podstawie parametrów tego nośnika dla warunków obliczeniowych oraz dla tych samych warunków atmosferycznych, w których określono wielkość poboru mocy cieplnej określonych w tabeli regulacyjnej.”

Postulowana zmiana dotyczy sposobu obliczania przekroczenia mocy poprzez sprowadzanie mocy zmierzonej do warunków obliczeniowych, a nie jak dotychczas - poprzez sprowadzanie mocy zamówionej do warunków rzeczywistych. Opłaty za moc pobiera się od wielkości mocy



Uwagi do projektu rozporządzenia taryfowego cd.

zamówionej (ustalanej w warunkach obliczeniowych) a nie pobranej, stąd przekroczenie mocy i naliczanie opłat dodatkowych również powinno się odbywać od różnicy w poborze mocy w warunkach obliczeniowych.

W świetle obecnych rozwiązań (przeniesionych do Projektu) odbiorca, który przykładowo przekroczył moc o 20% wnieść opłatę dodatkową jedynie za moc jaką powinien zamówić, co jest zbyt mało odczuwalną dla odbiorcy sankcją. Ponadto należy mieć na uwadze, że poza sezonem grzewczym, kiedy odbiorca nie pobiera ciepła, nie występują przekroczenia poboru. Tak sformułowany przepis w żaden sposób nie mobilizuje odbiorcy do zwiększenia mocy zamówionej do rzeczywistego poziomu – konsekwencje przekroczenia nie pełnią funkcji prewencyjnej. W świetle Projektu (i obecnego rozporządzenia taryfowego), w skali roku odbiorcy opłaca się wielokrotnie przekraczać moc zamiast zamawiać moc na wynikającym z rzeczywistych potrzeb poziomie.

W wielu przypadkach odbiorcy traktują obowiązujące przepisy jako sposób unikania opłat za moc i wnoszą opłaty dodatkowe za każde przekroczenie, gdyż zamówienie mocy na właściwym, obliczonym według wzorów zawartych w § 40 ust 3 rozporządzenia taryfowego poziomie jest najwyczejniej bardziej kosztowne.

§ 45 ust. 1, 3 i 4 - Postulujemy wprowadzenie zmian w pierwszym zdaniu §45 ust. 1 i nadanie mu następującego brzmienia: *„W przypadku gdy ciepło jest pobierane bez zawarcia umowy sprzedaży ciepła lub umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji ciepła albo umowy kompleksowej, przedsiębiorstwo energetyczne obciąża nielegalnie pobierającego ciepło opłatami w wysokości wynikającej z pięciokrotności **miesięcznej raty** opłaty za zamówioną moc cieplną i **miesięcznej** opłaty za ciepło oraz **miesięcznej raty opłaty stałej** za usługi przesyłowe i **miesięcznej** opłaty zmiennej za usługi przesyłowe, określonych w taryfie dla grupy taryfowej, której kryteria odpowiadają nielegalnie pobierającemu ciepło, oraz (...)”*

Postulujemy wprowadzenie zmian w pierwszym zdaniu §45 ust. 3 i nadanie mu następującego brzmienia: *„Przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości obliczonej na podstawie dwukrotności **miesięcznych** opłat i stawek opłat, określonych w taryfie dla danej grupy taryfowej, w przypadku gdy odbiorca (...)”*

Postulujemy wprowadzenie zmian w §45 ust. 4 i nadanie mu następującego brzmienia: *„W przypadku przekroczenia zamówionej mocy cieplnej przez odbiorcę, bez uzgodnienia z przedsiębiorstwem energetycznym lub niezgodnie z warunkami umowy, przedsiębiorstwo energetyczne na podstawie wielkości mocy wynikającej z tego przekroczenia, może obciążyć odbiorcę opłatą za zamówioną moc cieplną oraz opłatą stałą za usługę przesyłową w sposób określony w ust. 3.*

Powyższe zmiany należy wprowadzić z uwagi na nieprecyzyjne sformułowania dotyczące stosowania cen i stawek opłat. W przypadku naliczania kar (cena za moc zamówioną i stawka opłat za usługi przesyłowe są wartościami rocznymi), proponujemy doprecyzowanie ww. przepisów poprzez odwołanie się do miesięcznych płatności.

Pozostaję z poważaniem

Jacek Szymczak
Prezes Zarządu



Pakiet zimowy w kontekście ciepłownictwa

Pakiet zimowy – kwestie istotne z punktu widzenia ciepłownictwa systemowego

Wstęp

30 listopada Komisja Europejska opublikowała tzw. pakiet zimowy zatytułowany „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, składający się z projektów aktów legislacyjnych oraz towarzyszących dokumentów, których celem jest utworzenie rynku wewnętrznego energii oraz wdrożenie unii energetycznej.

Pakiet zimowy jest częścią większego pakietu ponad 40 inicjatyw, które były po raz pierwszy ogłoszone w lutym 2015 r. z zamiarem wzmocnienia i ujednoczenia europejskich rynków energii. Kolejne inicjatywy Komisja opublikowała:

- W lipcu 2015 r., jako część pakietu energetyczno-klimatycznego, projekt rewizji Dyrektywy o europejskim systemie handlu emisjami (EU ETS) na okres po roku 2020;
- W lutym 2016 r., w ramach pakietu dotyczącego bezpieczeństwa energetycznego, Komisja opublikowała m.in. projekt rewizji rozporządzenia dotyczącego bezpieczeństwa dostaw gazu;
- W lipcu 2016 pakiet dotyczący sektorów poza ETS-em.

Pakiet zimowy zawiera następujące dokumenty:

- Communication on 'Clean Energy For All Europeans'

Electricity market and consumers

- Proposal for a revised electricity regulation
- Proposal for a revised electricity Directive
- Proposal for a revised regulation on a European Agency for the Cooperation of Energy Regulators (ACER)
- Proposal for a new regulation on risk preparedness in the electricity sector
- Impact assessment on the revised rules for the electricity market, risk preparedness and ACER
- Evaluation of the electricity market design and security of supply
- Sector inquiry on capacity mechanisms - report
- Sector inquiry on capacity mechanisms - staff working document

Energy Efficiency Directive

- Proposal for a revised energy efficiency Directive
- Evaluation of the EU Framework for Metering and Billing of Energy Consumption
- Evaluation of Articles 6 and 7 of the energy efficiency Directive
- Good practices in energy efficiency
- Impact assessment of the revised energy efficiency Directive

Energy efficiency of buildings

- Proposal for a revised energy performance of buildings Directive
- Evaluation of the energy performance of buildings Directive
- Impact assessment of the revised energy performance of buildings Directive

Ecodesign

- Communication on an eco-design working plan 2016-2019
- Regulation on eco-design requirements for air heating and cooling products and chillers



Pakiet zimowy w kontekście ciepłownictwa cd.

- Impact assessment on the regulation on eco-design requirements for heating and cooling products and chillers
- Regulation on tolerances in verification procedures for all eco-design measures
- Regulation on tolerances in verification procedures for all energy labelling measures
- Guidelines on eco-design self-regulation measures for industry
- Decision for an eco-design and energy labelling standardisation request for solid fuel boilers
- Decision for an eco-design and energy labelling standardisation request for local space heaters

Renewables & bioenergy sustainability

- Proposal for a revised renewable energy Directive
- Evaluation of the renewable energy Directive
- Impact assessment of the revised renewable energy Directive
- Impact assessment of the revised renewable energy Directive - sustainability of bioenergy

Governance

- Proposal for a regulation on the Governance of the Energy Union
- Impact assessment on the Governance of the Energy Union
- Fitness check of existing EU energy legislation

Energy prices and costs

- Report on energy prices and costs in Europe
- Report on energy prices and costs in Europe - staff working document

Energy funding

- Report on the implementation of the European Energy Programme for Recovery (EEPR) and the European Energy Efficiency Fund

Innovation

- Communication on accelerating clean energy innovation

Transport

- Communication on a European strategy on cooperative, intelligent transport systems

Powyższe propozycje i dokumenty są rezultatem procesu konsultacji, który Komisja rozpoczęła w lipcu 2015 roku.

Nowo opublikowany pakiet zimowy ma trzy kluczowe cele:

- Efektywność energetyczna jako priorytet;
- Osiągnięcie pozycji lidera na polu energii odnawialnej;
- Zadbanie o to, aby konsumenci byli traktowani uczciwie.

Poniższa analiza jest wstępną próbą wskazania obszarów pakietu zimowego istotnych z punktu widzenia polskiego ciepłownictwa systemowego. Stanowi ona punkt wyjścia do dalszych szczegółowych analiz oraz sformułowania stanowiska, będącego podstawą zaangażowania IGCP w rozpoczynające się prace instytucji europejskich nad pakietem w ramach zwykłej procedury legislacyjnej.



Pakiet zimowy w kontekście ciepłownictwa cd.

Ponieważ tłumaczenie dokumentów pakietu nie jest jeszcze dostępne w języku polskim, niektóre pojęcia zostawiamy w języku angielskim dla zachowania precyzji.

1. Ogólne założenia pakietu zimowego

Pakiet przepisów opiera się na trzech głównych filarach: efektywności energetycznej, odnawialnych źródłach energii i nowej architekturze rynku, którego centrum stanowią konsumenci. Wspólny rynek energii ma być rozwijany bez dyskryminowania któregokolwiek z wytwórców energii, przy wzmocnionej pozycji odbiorców, szybszym rozwoju DSR (mechanizmów zarządzania popytem) oraz efektywności. Dekarbonizacja gospodarki ma się odbywać dzięki skuteczniejszej integracji OZE w systemie i ich wynagradzania na zasadach rynkowych.

Pakiet zimowy proponuje zmianę filozofii i sposobu myślenia o energetyce:

- Odejście UE od scentralizowanej w dużych blokach produkcji energii i oparcie się na rozproszonych OZE;
- Reagowanie na sygnały rynkowe;
- Większa elastyczność rynku;
- W centrum uwagi znajdują się konsumenci.

2. Nowy model rynku energii elektrycznej

Wizja wspólnego rynku zaproponowana w pakiecie opiera się na ogólnych zasadach takich jak:

- Ceny energii ustalane są na zasadach rynkowych. Nowy kształt rynku ma za zadanie uwolnić ceny od publicznych interwencji poza uzasadnionymi wyjątkami;
- Konsumenci energii, zarówno indywidualni, jak i biznesowi, powinni móc osobiście korzystać z okazji rynkowych i rosnącej konkurencji na rynkach detalicznych, m.in. dzięki agregowaniu popytu;
- Zasady rynku wspierają dekarbonizację gospodarki poprzez umożliwienie integracji z OZE i tworzenie zachęt do efektywności energetycznej;
- Unikanie barier dla transgranicznych przepływów energii elektrycznej i transakcji transgranicznych;
- Zasady rynkowe przewidują współpracę regionalną tam, gdzie jest efektywna;
- Aktywa wytwórcze, magazyny energii i agregatory popytu uczestniczą w rynku na równych warunkach

2.1 Rozporządzenie dotyczące wewnętrznego rynku energii – artykuły 4, 11, 12, 18-24

Projekt opiera się o obecne rozporządzenie (EC) No 714/2009 i ma na celu ustanowienie fundamentalnych zasad dla dobrze funkcjonujących, zintegrowanych rynków energii, umożliwiających niedyskryminujący dostęp do rynku dla wszystkich dostawców i konsumentów energii.



Pakiet zimowy w kontekście ciepłownictwa cd.

Kluczowe kwestie:

- Zapewnienie wszystkim stronom **dostępu do rynku bilansującego** – bezpośrednio, lub przez agregatorów. Zasady rynku bilansującego mają uwzględniać rosnący udział zarówno OZE o zmiennym poziomie produkcji, jak i możliwość uelastyczniania popytu dzięki nowym technologiom. Wszystkie strony są odpowiedzialne za utrzymywanie rynku w równowadze, a jeśli tę równowagę zaburzają, wtedy ponoszą kary finansowe. Państwa członkowskie mogą wprowadzić zwolnienia od odpowiedzialności za bilansowanie rynku, ale tylko w odniesieniu do instalacji demonstracyjnych, OZE czy wysokosprawnej kogeneracji do 500 kW mocy (od 2026 próg ten spadnie do 250 kW);
- Dispatching of power generation and demand-response nie może być dyskryminujące i market-based. **Priority dispatch** jest dopuszczalne dla małych instalacji OZE i wysokosprawnej kogeneracji o mocy mniejszej niż 500 kW, a także dla projektów demonstracyjnych dla innowacyjnych technologii;
- Priorytet dla **market-based re-dispatching or curtailment**;
- Określenie **warunków wprowadzenia krajowego rynku mocy**:
 - Wprowadzenie wymogu emisyjności dla jednostek uczestniczących w rynkach mocy na poziomie 550 kg/MWh. Przewidziany jest pięcioletni okres przejściowego, w którym wskazany limit byłby adresowany jedynie do nowych jednostek wytwórczych;
 - Sporządzenie europejskiej oceny wystarczalności mocy (European adequacy assessment);
- Połączenia transgraniczne w sytuacji niedoboru dostaw.

2.2 Rewizja dyrektywy dotyczącej wspólnych zasad rynku energii elektrycznej – rozdziały 3 i 4

Projekt opiera się o obecną dyrektywę 2009/72/EC i zawiera znaczące zmiany oraz rozszerza jej zakres. Za centralny podmiot uznany jest konsument (czy prosument), aktywnie korzystający z możliwości, jakie mają mu udostępniać operatorzy systemów dystrybucyjnych (OSD). Głównym zadaniem OSD powinno być takie zarządzanie nowymi zasobami sieci i usługami, aby jak najszerszej dopuścić konsumentów do pełnego uczestnictwa w rynku.

Kluczowe kwestie:

- Wzmocnienie i rozszerzenie **praw konsumenta**, np.:
 - prawo do wyboru spośród większej liczby dostawców energii;
 - dostęp do niezawodnych narzędzi umożliwiających porównywanie cen;
 - prawo do produkowania, sprzedaży, magazynowania wyprodukowanej energii bez obciążania utrudniającymi procedurami i nieproporcjonalnymi opłatami, które nie odzwierciedlają kosztów, w szczególności opłatami sieciowymi.
- Nowe uregulowania dla operatorów systemów dystrybucyjnych (**OSD**):
 - Zadaniem i wyzwaniem dla OSD ma być efektywna kosztowo integracja nowych źródeł, zwłaszcza odnawialnych oraz nowych punktów poboru, tj. pompy ciepła czy samochody elektryczne;
 - Rozszerzenie zakresu unbundlingu dla OSD, np. operatorzy nie powinni



Pakiet zimowy w kontekście ciepłownictwa cd.

posiadać i rozwijać własnych systemów magazynowania, chyba że spełnione są warunki derogacji – w transparentnej procedurze przetargowej nikt nie zgłosił zainteresowania, a magazyny są używane tylko dla podniesienia bezpieczeństwa i efektywności sieci za zgodą regulatora;

- Podobne rozwiązania mają dotyczyć oferowania usług typu zarządzania popytem. Docelowo mają je oferować niezależne podmioty, OSD ma jedynie umożliwić ich skuteczne wdrożenie i korzystać z efektów;
- W związku z wprowadzeniem wielu nowych zadań i wzrostu odpowiedzialności dla dystrybutorów, planuje się powołanie reprezentacji na poziomie UE na wzór ENTSO skupiającego operatorów przesyłowych.

3. Rewizja dyrektywy OZE (RESII) – artykuły 23, 24, 26, 27

Wniosek dyrektywy jest oparty o obecną dyrektywę 2009/28/EC. Odnawialne źródła energii są centralnym elementem pakietu, a zaproponowane zmiany są daleko idące.

Kluczowe kwestie:

- **Ogólnounijny cel przynajmniej 27%** udziału OZE w końcowej konsumpcji brutto do 2030 r. Państwa członkowskie muszą osiągnąć **minimalny krajowy udział OZE w końcowej konsumpcji brutto pomiędzy 10 i 49%**. Jeśli państwo członkowskie nie osiągnie ustalonego celu, będzie musiało zasilać finansowo **platformę finansową** zarządzaną **przez Komisję**. Jej celem ma być wspieranie projektów OZE;
- **Ogólne reguły dotyczące mechanizmów wsparcia**: projekt w ogólny sposób stwierdza, że wsparcie powinno być zaprojektowane w taki sposób, aby zapewnić integrację OZE w rynek energii elektrycznej oraz powinno być przyznane w sposób otwarty, transparentny, konkurencyjny, niedyskryminujący i efektywny kosztowo;
- Wymogi związane z **udziałem mocy transgranicznych w mechanizmach wsparcia**: obowiązek umożliwienia udziału w tych mechanizmach 10% nowych mocy transgranicznych w okresie 2021-2025 oraz 15% nowych mocy w okresie 2026-2030;
- **Zniesienie pierwszeństwa dostępu do sieci dla OZE**. Zasada pierwszeństwa pozostanie jednak dla już istniejących farm wiatrowych czy słonecznych, małych instalacji (np. paneli na dachach domów) i projektów pokazowych. KE przewiduje też, że pod pewnymi warunkami zasada pierwszeństwa może być stosowana, jeśli kraj członkowski wykaże, że bez niej będzie miał problem z dojściem do celu udziału OZE w miksie energetycznym;
- Instalacje ciepłownicze będą zobowiązane zwiększyć udział OZE w dostarczonym ciepłe o **1 punkt procentowy rocznie**. Projekt dyrektywy zawiera szereg opcji dla państw członkowskich, mających umożliwić realizację tego celu;
- **Niedyskryminujący dostęp do systemów district heating dla OZE (zasada TPA – third party access)**: “the non discriminatory access shall enable direct supply of heating and cooling from such sources to customers connected to the DHC by suppliers other than the operator of the DHC”. Artykuł ten przewiduje pewne wyjątki, np. operator może odmówić dostępu, jeśli brakuje mu zdolności (capacity) z powodu innych podobnych dostaw;
- Konsumenci podłączeni do systemu ciepłowniczego (district heating systems) nie



Pakiet zimowy w kontekście ciepłownictwa cd.

spełniającego kryteriów sprawności według definicji dyrektywy 2012/27/EU będą mieli **możliwość produkcji ciepła z OZE we własnym zakresie lub przełączenie się do innego dostawcy OZE**/ciepła odpadowego (waste HC);

- Promocja dialogu między OSD (operatorami systemów dystrybucyjnych) energii elektrycznej / gazu i DHC jak wykorzystać synergię między inwestycjami w system DHC, w energię elektryczną i sieci dystrybucji gazu;
- Promocja dialogu między OSD energii elektrycznej i DHC na temat możliwości bilansowania oraz innych usług (reakcji na popyt (*demand response*) i przechowywanie);
- **Wzmocniony nadzór regulacyjny** nad DH poprzez organy krajowe;
- Propozycja zakładająca **wykluczenie udziału biomasy jako źródła OZE**, o ile ta nie jest wykorzystywana w wysokosprawnej kogeneracji;
- **Biomass sustainability criteria**: rozszerzenie obecnych kryteriów sustainability dla biopaliw, i objęcie nimi też biomasy. Biomasa będzie musiała teraz spełniać zestaw kryteriów, głównie odnoszących się do do ochrony ziemi, z której materiał jest uzyskiwany i do oszczędności emisji CO₂;
- Wymóg **80% oszczędności emisji CO₂** (w stosunku do paliw kopalnych) dla ciepła produkowanego z biomasy i biogazu (odnosi się do instalacji powyżej 20 MW);
- Brak pomocy publicznej dla produkcji prądu z biomasy, chyba że te instalacje stosują wysokosprawną kogenerację.

4. Rewizja dyrektywy dotyczącej efektywności energetycznej - artykuły 7, 9a, 10a

Wniosek zmienia dyrektywę 2012/27/EU dotyczącą efektywności energetycznej.

Zawarte w nim przepisy są kontynuacją dotychczasowej polityki, a zaproponowane zmiany obejmują artykuły odnoszące się do osiągnięcia celów klimatycznych na rok 2030. Wprowadzono również nowe artykuły zapewniające prawa konsumentom oraz większy dostęp do inteligentnych liczników, faktur oraz informacji konsumenckiej.

Kluczowe kwestie:

- **30%** wiążący na poziomie UE cel oszczędności energii do roku 2030. Cel ten jest wyższy niż zaproponowany przez Radę Europejską w 2014 r. na poziomie 27%;
- **Brak wiążących celów krajowych**. Kraje członkowskie będą zobowiązane przedstawić Komisji cele orientacyjne;
- Przedłużenie poza 2020 r. **zobowiązania oszczędności energii dla dostawców energii i dystrybutorów na poziomie 1.5%** rocznej sprzedaży energii dla konsumentów końcowych w latach 2021 – 2030;
- Zobowiązania te mogą być osiągnięte poprzez **Energy Efficiency Obligation Scheme (EEOS)** albo środki alternatywne, które są traktowane na równi z EEOS albo kombinację obydwu;
- Przewidziane są **cztery wyjątki**, jeśli chodzi o zobowiązania oszczędności energii;
- Poprawa **liczników i faktur** dotyczących zużycia energii dla konsumentów ogrzewania, chłodzenia i gorącej wody ze źródeł centralnych.



Pakiet zimowy w kontekście ciepłownictwa cd.

5. Zarządzanie Unią Energetyczną (EU Governance)

Projekt rozporządzenia dotyczącego zarządzania unią energetyczną ma być narzędziem zapewniającym realizację zobowiązań, wynikających z legislacji w zakresie energii i klimatu. Ustanawia on szereg wymogów dla zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu, które będą musiały opracowywać państwa członkowskie.

Kluczowe kwestie:

- Krajowe Plany Energetyczno-Klimatyczne:
 - Będą obejmować okres 2021-2030 (włączając perspektywę 2050) i będą aktualizowane co 2 lata (sprawozdanie z realizacji celów);
 - Będą zawierać: opis sytuacji obecnej oraz szczegółowe cele i metody ich osiągnięcia;
 - Współpraca regionalna w opracowaniu i wdrażaniu planów;
 - Państwa członkowskie będą mogły komentować nawzajem swoje plany.
- System zarządzania zostanie przyjęty w formie rozporządzenia i znajdzie odzwierciedlenie w zapisach rewizji OZE, EE i pozostałych aktach – niezrealizowanie wytycznych może skutkować sankcjami;
- Propozycja utworzenia zarządzanej przez Komisję platformy finansowej, która miałaby być obligatoryjnie zasilana ze środków finansowych pochodzących od państw członkowskich, które nie będą w stanie utrzymać bazowego udziału energii z OZE w finalnym zużyciu energii brutto, począwszy od 2021 r.

6. Kwestie proceduralne i ramy czasowe

Po publikacji pakietu zimowego przez Komisję Europejską, prace nad pakietem rozpocznie Rada UE i Parlament Europejski.

Rada pod przewodnictwem prezydencji maltańskiej w pierwszej kolejności zajmie się dyrektywą o efektywności energetycznej, a w dalszej kolejności OZE i rynkiem energii (prawdopodobnie w kwietniu).

W Parlamencie za prace nad pakietem odpowiadać będą komisje ITRE i ENVI i rozpoczną się już w styczniu od wyboru sprawozdawców, którzy będą przewodzić pracom.

Prace nad pakietem potrwać co najmniej 18 miesięcy i zakończą się prawdopodobnie w drugiej połowie 2018 r.

Z poważaniem,

Jacek Szymczak
Prezes Zarządu



Prezentacja „pakietu zimowego” w Parlamencie Europejskim

■ Zdecydowana większość europosłów pozytywnie oceniła propozycje Komisji Europejskiej w sprawie zmiany zasad funkcjonowania rynku energetycznego w UE, widząc w nich szansę na odejście od „brudnej” energii. Polacy protestowali przeciwko wykluczeniu węgla z rynku mocy.

Propozycje przedstawione przez Komisję Europejską 30 listopada w pakiecie „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” mają wprowadzić zmiany w rynku energetycznym w UE, by dopasować go do rosnącego udziału źródeł odnawialnych. Parlament Europejski wkrótce rozpocznie prace nad tym pakietem. Z jednej strony KE wyklucza elementy wsparcia i blokuje możliwość subsydiowania elektrowni węglowych, z drugiej strony stawia na uelastycznienie rynku, by generował sygnały wspierające inwestycje w „zielone” źródła energii elektrycznej.

„Ten pakiet to świetna podstawa do dalszych dyskusji, ale chcielibyśmy jednak zawiesić poprzeczkę trochę wyżej”, powiedziała w czasie debaty belgijska europosłanka z grupy socjalistów.

Jej zdaniem KE mogła np. zaproponować cel efektywności energetycznej na poziomie 40 procent do 2030 roku; propozycja KE mówi o 30 proc. Dodaje, że w każdym kraju można by wyznaczyć wyższe niż obecne cele, jeśli chodzi o udział energii odnawialnej w całkowitym zużyciu. Sprzeciwiła się natomiast inwestycjom opartym na źródłach kopalnych, takich jak węgiel.

Wypowiadający się w imieniu Europejskiej Partii Ludowej parlamentarzysta z Łotwy wskazywał, że dzięki inicjatywie KE rynek energetyczny będzie bardziej konkurencyjny, a odnawialne źródła będą mogły się rozwijać nie dzięki dopłatom, a przez odpowiednią konkurencję. „Wiemy, że subsydia były potrzebne, ale spoglądając w przyszłość, rynek powinien przejąć to, co zapoczątkowały subsydia”, podkreślił.

Francuska posłanka z tej samej grupy politycznej przekonywała, że w konwencjonalnej energetyce, która ma być wsparciem dla odnawialnych źródeł energii, trzeba będzie zastępować węgiel gazem i stopniowo przechodzić do „czystej energii”. A duński liberal powiedział, że „Mamy świetną możliwość przedstawienia Europy z energii czarnej na zieloną. Możemy stworzyć wiele miejsc pracy i dużo zainwestować w badania i rozwój”.

Także reprezentant eurosceptycznej grupy Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej podkreślał, że energia z paliw kopalnianych jest brudna, a jej subsydiowanie jest niemoralne i anachroniczne.

Inaczej akcenty kładli polscy europosłowie, którzy niezależnie od przynależności partyjnej starali się bronić węgla. Jerzy Buzek (PO) argumentował, że ustalenie limitu emisji CO₂ dla wytwórców energii elektrycznej, którzy mieliby działać w ramach rynku mocy, to zaprzeczenie gwarantowanej traktatami wolności wyboru miksu energetycznego przez państwa członkowskie.

Rynek mocy ma zapewnić ciągłość dostaw energii elektrycznej, m.in. dzięki dopłatom czy gwarancjom ze strony państwa. KE chce, by wszelkie nowe elektrownie, które miałyby korzystać ze wsparcia, spełniały wyśrubowane normy środowiskowe. Proponowany limit emisji CO₂ na jedną kilowatogodzinę wynosi 550 g, co na obecnym poziomie rozwoju techniki wyklucza elektrownie węglowe.

„W praktyce limit ten oznacza dopuszczenie jednostek gazowych do tworzenia rynków mocy. Podobnie wykluczenie biomasy jako źródła OZE jest w sprzeczności z gwarantowaną do tej pory neutralnością technologiczną”, mówił Zdzisław Krasnodębski (PiS). Zwrócił również uwagę, że wątpliwości może wywoływać propozycja ustanowienia prawnie wiążącego celu dotyczącego efektywności energetycznej. KE ustaliła go na poziomie 30 procent na 2030 rok, tymczasem przywódcy państw unijnych zgodzili się na szczycie klimatycznym w 2014 roku na 27 proc.

„Dekarbonizacja nie może być osiągnięta metodą sztucznych ograniczeń administracyjnych i narzucanych, nierealnych limitów”, przekonywał Adam Gierek z grupy socjalistów.

Unijny komisarz ds. działań klimatycznych i energii Miguel Canete przekonywał, że limit emisji 550 g/kWh dla nowych instalacji w ramach rynku mocy został ustalony, by „tylnymi drzwiami” nie wprowadzono subsydiów.

Wiceszef KE ds. unii energetycznej Marosz Szeńczowicz podkreślał, że przedstawione propozycje są w pełni zgodne z ustaleniami światowego porozumienia klimatycznego zawartego w 2015 roku w Paryżu. Wyraził nadzieję, że prace nad pakietem zostaną zakończone w 2019 roku.

Zasady uwzględniania zwrotu z kapitału w taryfach dla ciepła zatwierdzanych w 2017 r.

■ W Informacji Prezesa URE nr 65/2016 zostały przedstawione zasady i sposób ustalania oraz uwzględniania zwrotu z kapitału (kosztu kapitału) w taryfach dla ciepła zatwierdzanych w 2017 roku.

W kalkulacji średnioważonego kosztu kapitału (WACC) dla taryf zatwierdzanych w 2017 r. należy uwzględnić stopę wolną od ryzyka na poziomie 2,454%.



Ponadto w Informacji przypomniano, że została ona sporządzona w oparciu o metodę ustaloną i opublikowaną w Informacji nr 47/2015 z 22 grudnia 2015 r. w sprawie zasad i sposobu ustalania oraz uwzględniania w taryfach dla ciepła zwrotu z kapitału (kosztu kapitału) na lata 2016 - 2020.

Szczegóły w Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 65/2016.

Źródło: URE

Projekt ustawy o zmianie Kodeksu postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw

■ 6.12 Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianie Kodeksu postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw, przedłożony przez ministra rozwoju i finansów.

Projekt jest elementem pakietu ułatwień dla przedsiębiorców „100 zmian dla firm”, który stanowi pierwszy etap realizacji „Planu na rzecz odpowiedzialnego rozwoju”, przyjętego przez rząd 16 lutego 2016 r. Jest to odpowiedź na nadmierny formalizm i przewlekłość procedur administracyjnych. Aż 78,1 proc. przedsiębiorców dostrzega problem przewlekłego postępowania administracyjnego (Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, ankieta z 2016).

W nowych przepisach szczególny nacisk położono na przyspieszenie procedur administracyjnych, ograniczenie nadmiernego formalizmu oraz upowszechnianie partnerskich relacji między administracją a obywatelami. W rezultacie wprowadzono kilka nowych zasad postępowania administracyjnego, takich jak: zasada przyjaznej interpretacji przepisów (in dubio pro libertate), reguła rozstrzygnięcia niedających się usunąć wątpliwości faktycznych na korzyść strony, zasada pewności prawa, zasada bezstronności i równego traktowania oraz zasada proporcjonalności działań administracji.

Nowe regulacje mają obowiązywać od 1 czerwca 2017 r.

Źródło: www.premier.gov.pl

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności

■ 6.12 Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności, przedłożony przez ministra rozwoju i finansów.

Zaproponowano rozwiązania, które usprawnią i ułatwią dochodzenie należności, co poprawi płynność finansową przedsiębiorstw, a tym samym będzie przeciwdziałać zatorom płatniczym, uznawanym za jedną z podstawowych barier rozwoju gospodarczego.

Wprowadzono przepisy zwiększające pewność zapłaty należności, które uwzględniają zwłaszcza takie etapy jak: zaciągnięcie zobowiązania, dochodzenie zapłaty, zabezpieczenie roszczenia. Nowe regulacje zwiększą też możliwości prawidłowej oceny wiarygodności płatniczej kontrahenta oraz poprawią skuteczność dochodzenia roszczeń na drodze sądowej.

Projekt zmian ustawowych stanowi element pakietu ułatwień dla przedsiębiorców „100 zmian dla firm”, który jest pierwszym etapem realizacji „Planu na rzecz odpowiedzialnego rozwoju”, przyjętego przez rząd 16 lutego 2016 r.

Poziom wypłacalności przedsiębiorstwa jest jednym z ważniejszych czynników wpływających na jego kondycję finansową. Płynność finansowa firmy w dużym stopniu zależy od terminowego regulowania zobowiązań przez jej kontrahentów. Brak płatności lub opóźnienia w zapłacie znacząco utrudniają prowadzenie działalności gospodarczej – ok. 10 proc. faktur w Polsce regulowanych jest z opóźnieniem przekraczającym 90 dni i jest to trzeci najgorszy wynik w Europie (Bisnode Polska, 2015).

Nieterminowe płatności wobec firm w dużym stopniu dotyczą małych i średnich przedsiębiorstw. Konsekwencją zaległości płatniczych jest wpadanie przedsiębiorców w „spirale długów” wobec swoich partnerów biznesowych (innych kontrahentów), pracowników lub Skarbu Państwa. To z kolei powoduje ograniczanie inwestycji, co negatywnie odbija się na kondycji gospodarki. Firmy nie mają też możliwości łatwego dostępu do danych umożliwiających wiarygodną ocenę wypłacalności dłużnika, a dochodzenie roszczeń przed sądami jest zwykle długotrwałe.

Najważniejsze rozwiązania

- Utworzenie Rejestru Należności Publicznoprawnych (RNP)
- Usprawnienie działalności biur informacji gospodarczych (jest ich 5)
- Zmiana reguł odpowiedzialności solidarnej inwestora w procesie budowlanym
- Zawieranie ugody w sprawach o należności cywilnoprawne
- Podniesienie z 10 do 20 tys. zł wartości przedmiotu sporu dla spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
- Zmiany w grupowym dochodzeniu roszczeń
- Zmiany w postępowaniu zabezpieczającym i egzekucyjnym

Nowe regulacje mają wejść w życie 1 czerwca 2017 r., z wyjątkiem przepisów odnoszących się do utworzenia Rejestru Należności Publicznoprawnych (1 stycznia 2018 r.) oraz zmian dotyczących funkcjonowania biur informacji gospodarczych (1 czerwca 2018 r.).

Źródło: www.premier.gov.pl



Pomoc zwrotna jako nowa forma wsparcia inwestycji finansowanych z funduszy UE

■ Ministerstwo Energii wspólnie z NFOŚiGW, jako pierwsze instytucje w Polsce, podjęły decyzję o zastosowaniu pomocy zwrotnej, jako formy wsparcia inwestycji, finansowanych w ramach funduszy europejskich.

Pomoc zwrotna to jedna z form wsparcia, która została dopuszczona przez Komisję Europejską w perspektywie finansowej 2014-2020; połączenie elementów instrumentu finansowego (wsparcia podlegającego zwrotowi) oraz dotacji (wsparcia bezzwrotnego).

Obecnie dofinansowanie w formie pomocy zwrotnej jest przekazywane beneficjentom w następujących działaniach/poddziałaniach:

- Poddziałanie 1.1.1 Wspieranie inwestycji dotyczących wytwarzania energii z odnawialnych źródeł wraz z podłączeniem tych źródeł do sieci dystrybucyjnej /przesyłowej alokacja na wsparcie w ramach pomocy zwrotnej około 433 mln zł;
- Działanie 1.2 Promowanie efektywności energetycznej i wykorzystania OZE przez przedsiębiorstwa wsparcie w ramach pomocy zwrotnej około 618 mln zł;
- Poddziałanie 1.3.2 Wspieranie efektywności energetycznej w sektorze mieszkaniowym wsparcie w ramach pomocy zwrotnej około 930 mln zł;
- Poddziałanie 1.7.1 Wspieranie efektywności energetycznej w budynkach mieszkalnych w konurbacji śląsko-dąbrowskiej wsparcie w ramach pomocy zwrotnej około 125 mln zł.

6 grudnia 2016 r. Ministerstwo Rozwoju zatwierdziło wzór umowy o dofinansowanie projektów w formie pomocy zwrotnej w ramach sektora energetyka, dopuszczając tym samym nowy sposób wspierania unijnych inwestycji dla obszaru odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej.

Wzory dofinansowania dla działań z pomocą zwrotną na stronie ME.

Źródło: ME, MR, NFOŚiGW

Nowy program priorytetowy NFOŚiGW

■ 750 mln zł przeznaczy Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) na ekologiczne projekty w ramach nowego programu priorytetowego Region. Ze środków tych będzie można m.in. realizować inwestycje finansowane dotychczas w ramach programów Kawka, Ryś i Prosument.

Dofinansowywanie będzie udzielane wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej na wszystkie typy przedsięwzięć ujętych w planach ich działalności.

Środki będą mogły być również przeznaczone na projekty o charakterze lokalnym, które nie są finansowane w ramach aktualnych programów NFOŚiGW. Dotyczy to w szczególności przedsięwzięć realizowanych dotychczas w ramach programów: Kawka, Ryś i Prosument.

Środki trafią do WFOŚiGW, które prześlą je do beneficjentów końcowych. Dofinansowanie będzie miało formę pożyczki. Program przewiduje uprzywilejowane oprocentowanie pożyczki na realizację przedsięwzięć z zakresu efektywności energetycznej i OZE (m.in. Kawka, Ryś i Prosument) w stosunku do finansowania projektów środowiskowych w pozostałych dziedzinach ochrony środowiska.

Budżet całego programu to 750 mln zł, w tym na rok 2017 – 40 mln zł. Nabór pierwszych wniosków ma ruszyć jeszcze w tym roku.

Źródło: NFOŚiGW

Nabór konkursowy POIiŚ 2014-2020 dla poddziałania 1.1.1 Wspieranie inwestycji dotyczących wytwarzania energii z OZE

■ Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jako Instytucja Wdrażająca Osi priorytetowej I Zmniejszenie emisyjności gospodarki współfinansowanej ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020, działając na podstawie Porozumienia z Ministrem Gospodarki, 1.12 ogłosił konkurs projektów w ramach Działanie 1.1. Wspieranie wytwarzania i dystrybucji energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych Poddziałanie 1.1.1. Wspieranie inwestycji dotyczących wytwarzania energii z odnawialnych źródeł wraz z podłączeniem tych źródeł do sieci dystrybucyjnej/przesyłowej, Konkurs nr POIS/1.1.1/1/2016.

Wnioski o dofinansowanie należy składać w terminie od 31.12.2016 r. do 01.03.2017 r..

Typ projektów podlegających dofinansowaniu w ramach Działania 1.1. Poddziałania 1.1.1: Budowa nowych lub przebudowa instalacji skutkującej zwiększeniem mocy zainstalowanej jednostek wytwarzania energii cieplnej wykorzystujących biomasę, energię promieniowania słonecznego lub energię geotermalną.

Pełne ogłoszenie o naborze wraz z dokumentacją konkursową jest dostępne na stronie internetowej poświęconej POIiŚ 2014-2020

Źródło: NFOŚiGW



Komisja środowiska PE przyjęła raport dotyczący reformy systemu ETS

■ Komisja środowiska Parlamentu Europejskiego (ENVI) przyjęła 15 grudnia raport dotyczący reformy systemu ETS, który jest korzystny dla ciepłownictwa systemowego.

Unijny system pozwoleń na emisję CO₂ to jedno z głównych narzędzi, które mają pomóc UE ograniczyć emisję gazów cieplarnianych zgodnie z przyjętym przez wszystkie państwa członkowskie 40-procentowym celem redukcji na 2030 rok.

Komisja Europejska zaprezentowała reformę tego systemu w lipcu 2015 r. Ma ona przez podniesienie cen certyfikatów i ograniczenie dostępu do darmowych pozwoleń wymusić modernizację przemysłu oraz energetyki i, co za tym idzie, zmniejszyć emisję gazów cieplarnianych. Obecnie nad przepisami tymi pracują państwa członkowskie i Parlament Europejski.

15 grudnia, komisja ds. środowiska PE głosowała nad raportem Duncana dotyczącym reformy ETS-u. Raport został przyjęty 53 głosami, przy 5 głosach przeciwnych i 7 wstrzymujących się.

Najważniejsze ustalenia komisji ENVI:

- Przyspieszenie redukcji liczby uprawnień do emisji CO₂ – tzw. linearny czynnik redukcyjny (LRF). KE zaproponowała, by ich całkowita liczba spadała o 2,2 proc. rocznie od 2021 roku. Rekomendację taką podtrzymała też w październiku komisja przemysłu PE. Tymczasem komisja środowiska zaproponowała podniesienie tego tempa do 2,4 proc. rocznie. Im więcej uprawnień będzie wycofywanych z rynku, tym szybciej ma rosnąć ich cena. Dzięki przyjętej przez posłów ENVI poprawce, czynnik ten nie będzie stosowany do ciepłownictwa systemowego;
- Liczba uprawnień, które mają być wycofywane do rezerwy stabilności rynkowej (MSR) została podwojona (przez pierwsze cztery lata jej funkcjonowania). Celem MSR jest zwiększenie cen pozwoleń na emisję gazów cieplarnianych i skłonienie przemysłu do „zielonych” inwestycji;
- 800 mln uprawnień do emisji ma zostać skasowane w 2021 r. (co również wpłynie na podniesienie ceny pozwoleń);
- Komisja ds. środowiska PE zaproponowała też, by z darmowych uprawnień nie mogli korzystać producenci cementu. Aby zapobiegać przenoszeniu się ich poza UE, wprowadzone miałyby być cła na import tego materiału;
- Komisja przyznała ciepłownictwu systemowemu 30% bezpłatnych uprawnień w latach 2021-2030, co jest pozytywną zmianą w stosunku do opinii komisji ds.

przemysłu (ITRE), która ciepłownictwo takich uprawnień pozbawiła;

- Ciepłownictwo będzie uprawnione do korzystania z Funduszu Modernizacyjnego. Ze środków Funduszu 10 najbiedniejszych państw członkowskich, a wśród nich Polska, ma unowocześnić system energetyczny i pobudzać inwestycje przyczyniające się do zmniejszenia zużycia energii. Na ten cel przeznaczono około 310 mln pozwoleń na emisję. 43 proc. z uzyskanej w ten sposób sumy (jej wysokość będzie zależała od ceny pozwolenia na emisję) zostanie przyznanych Polsce, co przełoży się na miliardy złotych na inwestycje w modernizację energetyki;
- Na podstawie art. 10c ciepłownictwo będzie uprawnione do korzystania z przejściowych bezpłatnych uprawnień, które do tej pory były przeznaczone tylko dla energetyki.

Ostateczny kształt stanowiska Parlamentu Europejskiego ws. reformy ETS będzie określony prawdopodobnie w lutym podczas głosowania plenarnego nad raportem.

Po tym, gdy swój mandat do negocjacji przyjmą państwa członkowskie, będą się mogły rozpocząć między instytucjami UE negocjacje w sprawie przepisów. Prace nad ostatecznym kształtem ETS-u zakończą się prawdopodobnie w drugiej połowie 2017 r.

Rada UE zatwierdziła przepisy ws. limitów emisji zanieczyszczeń powietrza

■ Przedstawiciele państw członkowskich zatwierdzili ustanowienie nowych limitów głównych źródeł zanieczyszczeń powietrza dla państw UE, w tym dwutlenku siarki, cząstek stałych i tlenków azotu.

Formalna zgoda Rady UE kończy proces legislacyjny na poziomie unijnym. Nowelizacja dyrektywy o krajowych pułapach zanieczyszczeń (NEC) wejdzie w życie 31 grudnia 2016 roku.

Przepisy te redukują szkodliwe emisje z przemysłu, ruchu drogowego, elektrowni i rolnictwa. Krajowe zobowiązania do utrzymania limitów emisji mają dotyczyć okresu po 2020 roku.

Państwa członkowskie rozwodniły propozycję KE i poprawki Parlamentu Europejskiego, ustalając m.in. możliwość przekraczania limitów w danym roku w określonych okolicznościach. Taka elastyczność ma pomóc np. w razie wyjątkowo ciężkiej zimy, gdy ciepłownictwo pracuje intensywniej, powodując przy tym więcej zanieczyszczeń. Nowe przepisy zawierają zobowiązania krajów do ograniczenia emisji dwutlenku siarki (SO₂) tlenków azotu (NO_x), niemetanowych lotnych



związków organicznych (NMVOC), amoniaku i drobnych cząstek stałych (o średnicy mniejszej niż 2,5 mikrometra).

Z dyrektywy wykluczony został metan. Polscy europosłowie alarmowali podczas prac, że redukcje emisji metanu mogą oznaczać konieczność zmniejszenia pogłowia bydła i zagrozić produkcji rolnej. Na wykluczenie naciskały też inne państwa członkowskie.

Osiągnięte pod koniec roku porozumienie między państwami członkowskimi i Parlamentem Europejskim w tej sprawie przewiduje, że limity emisji na okres od 2020 do 2029 roku dla państw unijnych będą identyczne, jak te ze znowelizowanego w 2012 roku protokołu z Goeteborga, obejmującego ponad 51 państw ONZ. Oznacza to, że Polska będzie musiała w tym okresie zredukować emisję dwutlenku siarki od 2020 roku o 59 procent w porównaniu z 2005 rokiem, tak jak chciała KE.

Substancje te są wyrzucane do atmosfery m.in. przez elektrownie, elektrociepłownie i fabryki, które, aby dostosować się do nowych norm, będą musiały zainwestować.

Nowe regulacje wprowadzą też ograniczenia emisji pyłów (niemetanowych lotnych związków organicznych). Zgodnie z dyrektywą od 2020 do 2029 roku Polska ma zmniejszyć ich emisję o 25 proc. W tym przypadku regulacje dotkną kotłownie i osoby ogrzewające prywatne domy, czyli generalnie cały sektor komunalny.

Polska, podobnie jak inne państwa członkowskie, będzie również zmuszona do redukcji tlenków azotu, które emitowane są m.in. w sektorze transportowym. Dyrektywa przewiduje też redukcje emisji drobnych cząstek stałych (PM2,5), które przyczyniają się do powstawania smogu, a także amoniaku.

Taryfy dla energii elektrycznej na rok kalendarzowy 2017

■ W dniu 15 grudnia br. Prezes URE zatwierdził w całości taryfy dla energii elektrycznej dla Operatora Systemu Przesyłowego oraz czterech największych operatorów systemów dystrybucyjnych, tj. PGE Dystrybucja SA, Tauron Dystrybucja SA, Enea Operator Sp. z o.o. oraz Energa Operator SA. Natomiast taryfa innogy Stoen Operator Sp. z o.o. w wyniku postępowania prowadzonego przez Urząd została zaakceptowana częściowo, wyłącznie w zakresie kosztów, które nie są zależne od przedsiębiorstwa, tzn. stawki opłaty przejściowej, stawki opłaty OZE i stawki jakościowej. Jednak wszystkie wnioski taryfowe przedłożone przez operatorów systemów dystrybucyjnych zawierały wyższe kwoty i różniły się znacząco od tych uznanych oraz zatwierdzonych przez regulatora.

W sumie dla wszystkich OSD średni wzrost stawek opłat w dystrybucji dla wszystkich grup taryfowych wynosi 5,6%.

Jednocześnie Prezes URE w dniu 15 grudnia 2016 r. zatwierdził trzem przedsiębiorstwom – pełniącym funkcję sprzedawców z urzędu – taryfy dla energii elektrycznej w obrocie dla gospodarstw domowych tzw. grupy taryfowe G. Jako ostatnia 16 grudnia została zatwierdzona taryfa dla Energa Obrót, z powodu opóźnienia w dostarczeniu do URE uzasadnionego wniosku.

Średnio dla odbiorców czterech sprzedawców z urzędu spadek cen w obrocie wynosi 4,6%. Spadek cen energii elektrycznej wynika głównie z niższych kosztów zakupu energii oraz tzw. „zielonych certyfikatów”.

Wzrost średniej stawki w dystrybucji wynika przede wszystkim ze znacznego wzrostu stawek opłaty przejściowej, które zamieszczone zostały w art. 11 a) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej oraz z nowej stawki opłaty OZE, opublikowanej w Informacji Prezesa URE Nr 62/2016 z dnia 22 listopada 2016 r., której podstawą jest art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Źródło: URE

Prezes URE zatwierdził taryfy trzem kluczowym przedsiębiorstwom gazowym

■ 16 grudnia 2016 r. Prezes URE zatwierdził taryfy kluczowym przedsiębiorstwom sektora gazowego, tj. PGNiG S.A., PLNG S.A. oraz SGT EuRoPol Gaz S.A., które zaczną obowiązywać od 1 stycznia 2017 r.

Taryfy tych przedsiębiorstw zostały zatwierdzone na okresy wnioskowane przez te firmy. W przypadku PGNiG S.A. będą obowiązywały przez pierwszy kwartał przyszłego roku tj. do dnia 31 marca 2017 r., całoroczna taryfa PLNG S.A. będzie obowiązywała do 31 grudnia 2017 r., natomiast taryfa SGT EuRoPol Gaz S.A. - do 30 września 2017 r.

Źródło: URE

Nowa procedura rozwiązywania sporów konsumenckich

■ W dniu 9 listopada 2016 r. ogłoszony został tekst ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823). Ustawa ta stanowi skutek wdrożenia do krajowego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod



rozstrzygnięcia sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE.

Przepisy ustawy wchodzi w życie 10 stycznia. Przedsiębiorca, który odrzuci reklamację konsumenta będzie musiał poinformować go o możliwości rozwiązania sporu pozasądowo.

Zgodnie z założeniami ustawy, wprowadzona zostanie nowa, niezależna od drogi sądowej, procedura rozwiązywania sporów konsumenckich o charakterze polubownym. Postępowanie to nie zastępuje jednak postępowań reklamacyjnych, rozpatrywania skarg konsumentów przez przedsiębiorcę, a także bezpośrednich negocjacji między konsumentem a przedsiębiorcą, a jedynie stanowi alternatywę dla ewentualnego postępowania sądowego, wszczętego w razie niezaspokojonych roszczeń konsumenta. Znajduje to potwierdzenie w dalszej treści ustawy, gdzie przewidziano, iż podmiot uprawniony może odmówić rozpatrzenia sporu m.in. w sytuacji, gdy wnioskodawca (konsument) przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sposób konsumenckich nie podjął próby kontaktu z drugą stroną i bezpośredniego rozwiązania sporu, jeżeli ustanowiony przez podmiot regulamin przewiduje takie uprawnienie.

Ustawa o pozasądowym rozwiązywaniu sporów pozwala prościej i szybciej rozwiązywać konflikty z konsumentami. Przedsiębiorca, zgadzając się np. na mediację, wzmacnia dobre imię swojej firmy, a dodatkowo unika długotrwałego i kosztownego procesu z konsumentem.

Kolejne odpowiedzi na nowe pytania dotyczące znowelizowanych przepisów ustawy Pzp

■ Urząd zamówień Publicznych informuje, że w *Repozytorium wiedzy w zakładce Nowelizacja ustawy Pzp*, zamieszczone zostały odpowiedzi na kolejne zgłaszane do Urzędu Zamówień Publicznych pytania dotyczące znowelizowanych przepisów ustawy Pzp. Uzupełniony materiał obejmuje nowe zagadnienia odnoszące się do: podmiotowego i przedmiotowego stosowania ustawy Pzp oraz badania i oceny ofert. Uzupełniono również materiał o pytania i odpowiedzi dotyczące kwalifikacji podmiotowej wykonawców, „procedury odwróconej”, usług społecznych i innych szczególnych usług oraz środków ochrony prawnej.

Źródło: UZP

Zmiany w zasadach wydawania świadectw efektywności energetycznej

■ Zmianie uległy zasady wydawania świadectw efektywności energetycznej, zgodnie z ustawą z 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, która weszła w życie 1 października br.

Szczegółowe informacje w tym zakresie zostały przedstawione w Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 69/2016 w sprawie zasad wydawania świadectw efektywności energetycznej na podstawie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej.

URE przypomina, że rodzaje świadectw efektywności energetycznej, terminy ich umarzania, a także kwestie dotyczące nowych instrumentów geldowych, przedstawiono w Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 57/2016 z 27 października 2016 r.

Źródło: URE

Pomoc publiczna w aukcyjnym systemie wsparcia – prezentacja ze spotkania informacyjnego w URE 15.12.br.

■ Na prośbę uczestników spotkania, które odbyło się 15 grudnia br. w siedzibie Urzędu Regulacji Energetyki, URE na swojej stronie internetowej zamieściło prezentację przygotowaną jako materiał pomocniczy, służący lepszemu zrozumieniu kwestii problemowych poruszonych na grudniowym spotkaniu.

Źródło: URE

Zgodnie z ustawą – Prawo energetyczne, Prezes URE poinformował, że w III kwartale 2016 r. średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym wyniosła 171,52 zł/MWh

■ Szczegóły, w tym metodologia obliczania tej ceny, znajdują się w Informacji Prezesa URE nr 70/2016 w sprawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w III kwartale 2016r.

Źródło: URE

Raportu z rynku CO₂ – listopad 2016

■ KOBiZE zaprezentował kolejny numer „Raportu z rynku CO₂ – listopad 2016”, w którym prezentowane są informacje dotyczące warunkowań rynkowych mających wpływ na system EU ETS. W bieżącym wydaniu znajdują Państwo m.in. informacje na temat kształtowania się cen jednostek EUA/EUAA/CER w listopadzie, wybrane, zbiorcze dane z rynku pierwotnego i wtórnego dotyczące jednostek CER, ERU. Ponadto, w numerze zamieszco-



no najważniejsze informacje na temat nowego kalendarza aukcji uprawnień EUA na 2017 r., raportu World Energy Outlook Międzynarodowej Agencji Energii opisującego projekcje zmian w energetyce na świecie w perspektywie do 2040 r., pakietu dokumentów wdrażających postanowienia Unii energetycznej (tzw. pakietu zimowego), informacje na temat 22 konferencji COP w Marakeszu, kalendarium najważniejszych wydarzeń dotyczących funkcjonowania systemu EU ETS i non-ETS w przyszłym miesiącu, a także informacje o innych systemach ETS na świecie.

Źródło: KOBiZE

Wartości opałowe (WO) i wskaźniki emisji CO₂ (WE) w roku 2014 do raportowania w ramach Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji za rok 2017

■ Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami zamieszcza dokument: Wartości opałowe (WO) i wskaźniki emisji CO₂ (WE) w roku 2014 do raportowania w ramach Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji za rok 2017.

Dokument ten dostępny jest także w zakładce: „Monitorowanie, raportowanie, weryfikacja emisji w EU ETS” w podzakładce: „Tabele WO i WE”.

Źródło: KOBiZE

Nowy formularz sprawozdania z weryfikacji

■ Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami informuje, że w związku z zatwierdzeniem przez Komitet d.s. Zmian Klimatu zaktualizowanej wersji elektronicznego formularza sprawozdania z weryfikacji dokument w polskiej wersji językowej został udostępniony w zakładce „Materiały do pobrania/Monitorowanie, raportowanie, weryfikacja emisji”. Nowa wersja formularza powinna być stosowana przez weryfikatorów podczas weryfikacji raportów za 2016 r.

Źródło: KOBiZE

Nowe unijne przepisy o ochronie danych osobowych

■ W dniu 14 kwietnia 2016 r. Parlament Europejski przyjął pakiet legislacyjny dotyczący nowych unijnych ram prawnych ochrony danych osobowych.

W dniu 4 maja 2016 w Dzienniku Urzędowym UE L 119 zostały opublikowane oficjalne teksty następujących aktów prawnych składających się na reformę ochrony danych:

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych

w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW

Zgodnie z art. 99 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po publikacji w Dzienniku Urzędowym UE, a będzie stosowane od dnia 25 maja 2018 r. natomiast dyrektywa wchodzi w życie pierwszego dnia po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Źródło: GIODO

Prosumenci i kooperatywy energetyczne w nowej dyrektywie OZE

■ Według propozycji Komisji Europejskiej przedstawionych 30 listopada w ramach pakietu zimowego dotyczącego reformy unijnego rynku energii, nowe unijne prawo ma wzmocnić pozycję małych podmiotów na europejskim rynku energii. Mocniejszą pozycję mają zyskać m.in. prosumenci i lokalne wspólnoty produkujące energię ze źródeł odnawialnych.

W projekcie nowej dyrektywy OZE, który Komisja Europejska opublikowała 30 listopada, prosumentom poświęcono osobny rozdział. Według propozycji, kraje UE mają zagwarantować prosumentom - działającym samodzielnie lub przez tzw. agregatory - prawo do autokonsumpcji energii i odsprzedaży nadwyżek - m.in. poprzez umowy sprzedaży energii (powerpurchaseagreements) - bez stosowania wobec nich „nieproporcjonalnych procedur i opłat, które nie wynikałyby z kosztów”.

W dyrektywie OZE umowę sprzedaży energii (powerpurchaseagreements) definiuje się przez umowę, w której osoba prawna zobowiązuje się do bezpośredniego zakupu energii. Nie są natomiast wskazane warunki umowy, w tym np. minimalny okres jej trwania czy założenia co do sposobu ustalania cen.

W projekcie dyrektywy OZE podkreśla się ponadto konieczność zachowania konsumenckich praw prosumentów i nie uznawania ich za dostawców energii (energysuppliers), jeśli nie produkują w skali roku więcej niż 10 MWh energii w przypadku gospodarstw do-



mowych lub 500 MWh w przypadku osób prawnych. Zaznacza się przy tym, że poszczególne kraje mogą podnieść te progi (ale nie mogą ich zmniejszyć).

W projekcie dyrektywy proponuje się objęcie definicją prosumenta (renewable self-consumer) także podmiotów innych niż gospodarstwa domowe, w których konsumpcja energii, jej magazynowanie lub odsprzedaż nie stanowią „najważniejszej handlowej lub zawodowej działalności”.

W projekcie dyrektywy wskazuje się ponadto na prawo prosumentów do wynagrodzenia za energię oddaną do sieci, tak aby to wynagrodzenie odzwierciedlało „rynkową wartość” tej energii.

Ponadto, w projekcie nowej dyrektywy OZE znajdziemy oddzielny zapis poświęcony produkcji energii w ramach wspólnot mieszkaniowych czy prosumentów działających w ramach wspólnych powierzchni handlowych lub zamkniętego systemu dystrybucyjnego. W takiej sytuacji prosumenci mają zyskać prawo do wspólnej autokonsumpcji, tak jakby byli jednym prosumentem. W takim przypadku wskazany wyżej próg rocznej produkcji energii powinien być przyjmowany na każdego prosumenta oddzielnie.

Komisja Europejska w nowej dyrektywie chce ponadto zagwarantować właścicielom małych instalacji OZE (przyjmuje próg mocy instalacji do 50 kW) przyłączenie do sieci na podstawie zgłoszenia do operatora systemu dystrybucyjnego (ten warunek formalnie jest spełniony w Polsce, zgodnie z ustawą o OZE, w przypadku przyłączenia instalacji o mocy do 40 kW).

Wspólnoty OZE

W projekcie dyrektywy znajdują się też przepisy na temat lokalnych wspólnot energetycznych (w dyrektywie określa się je terminem renewable energycommunities).

Mimo, że lokalnych wspólnot produkujących energię ze źródeł odnawialnych powstało w Europie już tysiące (zgodnie z naszą ustawą o OZE mają powstać również i w Polsce, w formie tzw. klastrów energii czy spółdzielni energetycznych), kwestia tego, jak mają działać takie podmioty, nie była dotąd doprecyzowana w unijnym prawie.

- Projekt dyrektywy OZE przewiduje, że kraje członkowskie mają zagwarantować kooperatywom OZE prawo do produkcji, konsumowania, magazynowania i sprzedaży energii odnawialnej, m.in. poprzez umowy sprzedaży (powerpurchaseagreements), a także mają wykluczyć - tak samo jak w przypadku prosumentów - możliwość stosowania wobec takich podmiotów „nieproporcjonalnych” procedur i nieuzasadnionych opłat;

- Kooperatywą OZE może być przedsiębiorstwo z sektora MSP lub organizacja non-profit, których uczestnicy lub akcjonariusze współpracują przy produkcji, dystrybucji, magazynowaniu lub zaopatrywaniu w energię. Udziałowcami lub członkami takich podmiotów mogą być osoby fizyczne, samorządy lub firmy działające w obszarze energii odnawialnej, przy czym przynajmniej 51 proc. udziałowców lub członków z prawami głosu mają stanowić osoby fizyczne, a także przynajmniej 51 proc. udziałów ma należeć do lokalnych podmiotów, tj. przedstawicieli lokalnych instytucji publicznych i prywatnych lub obywateli mających „bezpośrednie zainteresowanie działalnością kooperatywy i jej oddziaływaniem”;
- Warunkiem wpisania do projektu dyrektywy OZE jest, aby kooperatywa nie zainstalowała więcej niż 18 MW rocznie (nie tylko w energii elektrycznej, ale również w zakresie wytwarzania ciepła czy chłodu) w okresie wcześniejszych 5 lat;
- Projekt nowej dyrektywy OZE wskazuje literalnie na konieczność uwzględnienia kooperatyw w krajowych regulacjach dla odnawialnych źródeł energii;
- Zgodnie z przyjętymi założeniami, nowa dyrektywa OZE ma wejść w życie w dniu 1 stycznia 2021 r. Wcześniej jednak jej projekt będzie podlegał procedowaniu na forum instytucji unijnych, a także będzie konsultowany z krajami UE.

Fortum uruchomiło nową ciepłownię w Bytomiu

■ Fortum zakończyło budowę nowej ciepłowni w Bytomiu. Źródło ciepła o mocy 25 megawatów powstało zgodnie z harmonogramem i zapewni bytomianom bezpieczne dostawy ciepła sieciowego. Fortum zainaugurowało również budowę sieci, która pozwoli na połączenie systemów ciepłowniczych Bytomia i Zabrze.

Nowa ciepłownia będzie spełniała rygorystyczne normy środowiskowe. Ponadto została zaprojektowana tak, aby w przypadku dalszego zaostrzenia limitów emisyjnych w przyszłości, mogła zostać do nich dostosowana bez konieczności ingerencji w jej konstrukcję.

Zakład powstał na terenie istniejącej elektrociepłowni w Miechowicach. W pełni zautomatyzowana jednostka jest wyposażona w nowoczesny kocioł wodno-rusztowy, komin o wysokości 60 metrów oraz ponad stumetrowy most nawęglania. Generalnym wykonawcą prac budowlanych była firma Erbud, która zrealizowała je zgodnie z przyjętym harmonogramem i z zachowaniem najwyższych standardów bezpieczeństwa.



Powstanie nowej ciepłowni w Bytomiu jest elementem szerokiego planu inwestycyjnego Fortum dla śląskich miast. Kolejnym etapem procesu inwestycyjnego jest ukończenie budowy wielopaliwowej elektrociepłowni w Zabrze i poprowadzenie 10-kilometrowej magistrali, która pozwoli na połączenie systemów ciepłowniczych obu miast.

Przedstawiciele Fortum i władz miejskich oficjalnie zainaugurowali również budowę sieci Bytom-Zabrze. Aby ograniczyć ingerencję w otoczenie i środowisko naturalne, sieć zostanie poprowadzona pod ziemią, a część prac będzie wykonywana innowacyjną metodą tak zwanego mikrotunellingu, która pozwala na bezwykopowe układanie rur. Umowa na budowę instalacji została podpisana we wrześniu, a zakończenie projektu planowane jest na listopad 2018 roku, wraz z oddaniem nowej zabrzańskiej elektrociepłowni.

Pokonać Smoga – spektakl dla dzieci w Opolu

■ Dwa lata temu „Wilk Witek”, a rok temu „Gajowy Badura” uczyli dzieci ekologii na teatralnej scenie. Od 2008 roku spektakle ekologiczne obejrzało przeszło 35 tys. dzieci w 10 województwach, w których działa Grupa Kapitałowa ECO. Zachęcona powodzeniem autorskiego przedsięwzięcia edukacyjnego Energetyka Ciepła Opolszczyzny przygotowała kolejną sztukę dla najmłodszych. Premiera odbyła się w Mikołajki.

Spektakl, tradycyjnie przygotowany z opolskim Teatrem EKO Studio z Opola, nosi tytuł „Piotruś i Smog”. Niczym z baśniowym smokiem, bohater sztuki walczy z całkiem realnym i uciążliwym smogiem, czyli zjawiskiem zanieczyszczenia powietrza powstającym m.in. na skutek użytkowania przestarzałych źródeł ciepła czy wykorzystania odpadów zamiast paliw ekologicznych. Problem, szczególnie dotkliwy w Opolu (co potwierdzają najnowsze badania Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska) wymaga takich form przekazu, które skutecznie dotrą do świadomości wszystkich, ponoszących współodpowiedzialność za zjawisko tzw. niskiej emisji, niepokojące mieszkańców polskich miast.

- Od wielu lat z tym walczymy – mówi prezes ECO Wiesław Chmielowicz. Możemy być dumni z konsekwencji i wyników udziału naszej firmy w programie likwidacji niskiej emisji, który realizujemy m.in. za pośrednictwem programu „Kawka”, ale to ciągle zbyt mało, aby widmo zanieczyszczonego powietrza zniknęło znad naszych głów. Dlatego nieustannie szukamy nowych metod – od konkretnych działań inwestycyjnych po edukację. Ta ostatnia wydaje się najlepszą drogą, bo żeby coś zrozumieć trzeba się najpierw

tego nauczyć. Dzieci są wymarzoną adresatami. Po pierwsze chętnie uczą się przez zabawę i zapamiętują to na całe życie, po drugie często dyscyplinują swoich rodziców i opiekunów, którzy też są widzami ekologicznych spektakli.

Kiedy tytułowy Piotruś upora się ze Smogiem w Opolu, ruszy w Polskę – do miast ograniczanych przez ECO, w których pokazywano już „Gajowego Badurę” i inne spektakle przy pełnych widowniach.

Źródło: ECO SA

Konferencja Power Ring 2016

■ 15 grudnia 2016r. w Ministerstwie Rozwoju, pod patronatem: Ministerstw Rozwoju, Energii, Środowiska, Instytut Sobieskiego, Związek Banków Polskich, Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ Solidarność odbyła się konferencja XII międzynarodowa Power Ring 2016.

Polska gospodarka będąca w trakcie przemian, uczestnicząc w światowym trendzie dążenia do niskoemisyjnej gospodarki inwestuje w rozwój pozwalający w sposób maksymalnie rozsądny i zrównoważony likwidować bariery rozwojowe pomiędzy Polską a bogatszymi krajami UE. Dlatego w publicznej dyskusji nad możliwymi rozwiązaniami należy wziąć pod uwagę aspekty zarówno ekologiczne, ekonomiczne, jak i społeczne.

Ministerstwo Rozwoju opracowało projekt strategicznego dokumentu pt.: „Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”, który wyraźnie sygnalizuje potrzebę podjęcia natychmiastowych działań na wielu płaszczyznach polskiej gospodarki. Wedle tego dokumentu najważniejsze dla Polski wyzwania w sektorze energetycznym to: zapewnienie stabilnych dostaw jak najtańszej energii, energooszczędność, dostosowanie do unijnych wymogów przeciwdziałania zmianom klimatycznym oraz przechodzenie na gospodarkę niskoemisyjną.

W tej ważnej dyskusji nie da się pominąć jednego z bardzo dynamicznie rozwijających się ostatnio trendów, jakim jest gospodarka o obiegu zamkniętym.

Do zrealizowania powyższych celów, a także celów polityki klimatycznej, potrzebne są pomysły oraz środki. Dlatego podczas tegorocznej konferencji Power Ring była mowa o potrzebnych inwestycjach, efektywności ich realizacji oraz technologiach wspomagających rozwój i innowacyjność sektora energetycznego i nie tylko, z uwzględnieniem możliwych źródeł finansowania oraz szans na skuteczną realizację takich projektów. Dyskusja toczyła się w obrębie zagadnień: Rola i miejsce energii w zrównoważonym rozwoju; Zintegrowane plany dot. energii i klimatu dla



Polski w perspektywie 2030 i 2050 roku; Gospodarka o obiegu zamkniętym – rozwiązanie co do zasady pozbawione wad, ale trudne do pełnego wdrożenia.

Enea kupuje Połaniec

■ Zarząd Enei poinformował, że 2 grudnia 2016 roku spółka uzyskała wyłączność na dalsze prowadzenie negocjacji na zakup 100 proc. akcji Engie Energia Polska – właściciela Elektrowni Połaniec, których właścicielem jest francuski koncern energetyczny Engie. Udzielona Enei wyłączność będzie obowiązywała do końca 2016 r. Spółka była faworytem do kupna siłowni od francuskiej Engie (dawniej GDF Suez), zwłaszcza że po niedawnej nowelizacji przepisów transakcja wymagała zgody rządu, a ten zdecydowanie chciał, aby elektrownię kupiła spółka Skarbu Państwa.

23 grudnia Enea ogłosiła, że podpisała przedwstępną umowę kupna elektrowni w Połańcu.

Bezpłatne badania termowizyjne pół tysiąca domów w Poznaniu

■ PAP (15.12) informuje, że 500 domów jednorodzinnych i 30 kamienic zostanie bezpłatnie przebadanych kamerą termowizyjną podczas organizowanej w Poznaniu akcji „Trzymaj ciepło”. Do tej pory, w jej ramach sprawdzono ponad 3,2 tys. obiektów.

W 2016 roku jest to już ósma edycja akcji organizowanej przez miasto.

Zgłoszony budynek filmuje się specjalną kamerą termowizyjną, co pozwala ujawnić wszystkie miejsca, którymi z obiektu ucieka ciepło. Po badaniu, właściciel budynku otrzymuje obszerny raport, który pozwala zaplanować i przeprowadzić remont, termomodernizację czy wymianę ogrzewania.

Według organizatorów przedsięwzięcia, kontrole termowizyjne wiążą się nie tylko z oszczędnościami w wydatkach na energię, ale i z ochroną środowiska.

Uczestnicy wcześniejszych edycji projektu otrzymują ankietę z prośbą o podanie informacji, jakie działania termomodernizacyjne przeprowadzili lub planują przeprowadzić.

Z zebranych dotąd danych wynika, że od pierwszej edycji projektu w 40 proc. sprawdzonych kamerą budynków właściciele wykonali częściowe lub kompleksowe prace termomodernizacyjne.

Od 2009 roku, w ciągu siedmiu sezonów grzewczych przebadano łącznie przeszło 3,2 tys. budynków jednorodzinnych i 110 kamienic. Zainteresowanie mieszkańców projektem jest bardzo duże i stale rośnie, a chętnych do udziału w badaniach jest zawsze więcej niż miejsc.

Przejęcie sieci ciepłowniczej w Chorzowie przez Tauron Ciepło

■ Tauron Ciepło w drodze przetargu ogłoszonego przez Elektrownię Chorzów kupił istniejącą sieć ciepłowniczą „Prezydent” i „Barbara” w Chorzowie Starym. W skład sieci, oprócz ciepłociągu, wchodzi dodatkowa infrastruktura ciepłownicza - indywidualne i grupowe wymienniki ciepła, węzły ciepne oraz armatura CO i CWU. Ponad 2 km sieci ciepłowniczej, która dodatkowo zostanie włączona do istniejącej już infrastruktury Tauron Ciepło pozwoli spółce na przyłączenie nowych odbiorców ciepła w Chorzowie i jednocześnie zapewni im wyższe bezpieczeństwo energetyczne.

W przyszłości spółka przewiduje dodatkowe nakłady inwestycyjne na niezbędne prace modernizacyjne zakupionego systemu ciepłowniczego. Spółka planuje przeprowadzenie w najbliższych latach programu likwidacji niskiej emisji na terenie aglomeracji śląskiej, dzięki któremu wartość mocy zamówionej wzrośnie do roku 2020 o 150 MW. Program zostanie dofinansowany ze środków unijnych przyznawanych przez WFOŚiGW.

Podatki środowiskowe – GUS

■ PAP (28.12) informuje, że jak wynika z opracowania GUS, z roku na rok w Polsce wzrastają dochody budżetowe związane z podatkami środowiskowymi – z 34 mld zł w 2008 r. do ok. 43 mld zł w 2014 r. W 2014 r. udział tych podatków w relacji do PKB stanowił ponad 2,5 proc.

W informacji czytamy, że wg informacji GUS największy, bo ponad 80-proc. udział w daninach związanych ze środowiskiem mają podatki od energii.

W latach 2008-2009 udział podatków od energii w opłatach środowiskowych wynosił 82 proc., by w 2013 r. osiągnąć poziom 88 proc. W 2008 r. dochody z tytułu tych podatków wyniosły blisko 28 mld zł, a w 2014 r. ponad 36,5 mld zł.

GUS poinformował ponadto, że w 2014 r. udział podatków związanych ze środowiskiem w relacji do PKB wyniósł u nas 2,51 proc. Dla całej Unii Europejskiej było to 2,46 proc.

KONFERENCJE IGCP 2017

VI Konferencja Rynek Ciepła Systemowego

14-16 lutego 2017 w Puławach

XX Konferencja Ekonomiczno-Techniczna

20-22 czerwca 2017 w Zakopanem

XXI Forum Ciepłowników Polskich

10-13 września 2017 w Międzyzdrojach

XIV Konferencja Techniczna

15-16 listopada 2017 w Warszawie



Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie



ECO Kogeneracja Sp. z o.o.



■ ECO Kogeneracja z siedzibą w Opolu jest spółką celową powołaną do prowadzenia działalności w obszarze produkcji energii w układach skojarzonych. Posiada koncesje na produkcję energii cieplnej i elektrycznej oraz dystrybucję i obrót energią elektryczną wyprodukowaną w układzie wysokosprawnej kogeneracji. Podstawowym majątkiem produkcyjnym spółki jest gazowy układ wysokosprawnej kogeneracji wyposażony w trzy jednostki niskoemisyjne Caterpillar G3520 E+ o sumarycznej mocy 6066 kW_e wraz z instalacjami odzysku ciepła. Sumaryczna moc w paliwie wynosi 14,6 MW. Planowana roczna produkcja energii elektrycznej w tej jednostce wynosi ok. 46 tys. MWh, natomiast przewidywany udział ciepła pochodzącego z ukła-

du kogeneracyjnego w rocznym wolumenie produkcji ciepła w Kutnie przekracza 30%. Wskaźnik oszczędności energii pierwotnej (PES) w paliwie przekracza 25% i należy do jednych z wyższych w Polsce. Układ kogeneracyjny zabezpiecza potrzeby własne oraz potrzeby ciepłowni ECO Kutno, a nadwyżki przekazywane są do sieci elektroenergetycznej, stanowiąc niezależne źródło energii elektrycznej dla operatora.

Od sierpnia 2013 r. Spółka – wyznaczona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – jest operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Spółka sprzedaje energię elektryczną odbiorcom końcowym tj. ECO Kutno oraz obiektom handlowo – przemysło-





Prezes Zarządu ECO Kogeneracja



wym w Kutnie. ECO Kogeneracja prowadzi również działania w kierunku pozyskania większej liczby odbiorców energii elektrycznej.

Aktualnie, w Spółce trwają prace projektowe związane ze budową kolejnych układów wysokosprawnej kogeneracji w Malborku oraz Tarnobrzegu. Inwestycje te zgodnie z planem mają być finansowane m.in. z środków programu ogłoszonego przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej „Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020, Zmniejszenie emisyjności gospodarki, Działanie 1.6. – Promowanie wykorzystywania wysokosprawnej kogeneracji ciepła i energii elektrycznej w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe, Poddziałanie 1.6.1. – Źródła wysokosprawnej Kogeneracji”.

W perspektywie najbliższych lat Spółka planuje rozszerzyć swoją działalność produkcyjną opartą na układach wysokosprawnej kogeneracji o kolejne lokalizacje w Polsce, zapewniające optymalne pod względem technicznym oraz ekonomicznym, warunki pracy.





Grudniowe seminarium „Aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa” w Gdyni

■ 5 i 6 grudnia 2016 r. w Gdyni w Hotelu Nadmorskim odbyło się Seminarium Regionalne, podczas którego omówiono aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa. W seminarium zorganizowanym przez IGCP wspólnie z OPEC Gdynia uczestniczyło 64 osoby z przedsiębiorstw ciepłowniczych z Północno-Zachodniego Oddziału Regionalnego Izby oraz z firm współpracujących z ciepłownictwem w całej Polsce.

Spotkanie rozpoczął prezes zarządu OPEC Gdynia pan Janusz Różalski, prezentując swoją firmę w aspekcie ekonomicznym i technicznym. Następnie, aktualne działania podejmowane przez IGCP istotne dla wszystkich członków Izby zaprezentował zarząd IGCP – prezes Jacek Szymczak i wiceprezes Bogusław Regulski.

W części merytorycznej, o poprawie efektywności dostawy ciepła w miejskich systemach ciepłowniczych prezentację poprowadzili panowie Zenon Chrostowski i dr Mieczysław Dzierżgowski ze spółki ELEKTROTERMEX z Ostrołęki. O budowie źródła kogeneracyjnego na terenie ciepłowni miejskiej w Legionowie opowiedział pan Jacek Nowak z ENVIROTECH z Poznania. Prezentację o technologii firmy Instal Filter SA z Kaścianu, w kontekście dyrektywy IED oraz konkluzji BAT, przedstawił pan Maciej Napieralski. Natomiast o dostosowaniu kotłów opalanych paliwami stałymi do konkluzji BAT zaprezentował pan Karol Włodarczyk z SBB ENERGY SA Opole.

Na koniec, uczestnicy seminarium wysłuchali wykładu pana dr Krzysztofa Walczaka z Kancelarii Orłowski-Patulski-Walczak z Warszawy nt. nowej „ustawy kominowej”. Omówione i przedyskutowane zostały zasady kształtowania wynagrodzeń członków zarządów oraz warunki ich zatrudnienia w świetle Ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń dla osób kierujących niektórymi spółkami, a także wybrane zagadnienia z zakresu umów o pracę i innych form zatrudnienia.

Podczas seminarium odbyło się także posiedzenie Rady Oddziału Regionalnego Północno-Zachodniego IGCP, a w drugim dniu - wybieżka do Muzeum Emigracji w Gdyni.

Seminarium Regionalne nt. „Aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa”

Otwock 8-9 grudnia 2016 r.

■ W dniach 8-9 grudnia 2016 r. w Z-Hotelu w Otwocku odbyło się Seminarium Regionalne nt. „Aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa”.

Seminarium zostało zorganizowane wspólnie przez IGCP oraz KPEC Karczew.

W seminarium uczestniczyło 49 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych z Polski Północno-Wschodniej oraz firm współpracujących z ciepłownictwem.

Przed seminarium odbyło się posiedzenie Rady Oddziału Regionalnego Północno-Wschodniego IGCP, na którym podsumowania działania Izby w regionie w 2016 r. oraz dyskutowano o planach na 2017 r.

Program seminarium obejmował:

- **Informację o aktualnych działaniach podejmowanych przez IGCP ważnych dla Członków IGCP, którą przedstawili:**
 - Jacek Szymczak – Prezes Zarządu, IGCP,
 - Bogusław Regulski – Wiceprezes Zarządu, IGCP.
- Prezentację nt. **Elektrotermex – sprawdzone rozwiązania dla ciepłownictwa. Poprawa rzeczywistej efektywności dostawy ciepła w miejskich systemach ciepłowniczych**, którą przedstawił:
 - Zenon Chrostowski – ELEKTROTERMEX Sp. z o.o. Ostrołęka.
- Prezentację nt. **Budowa źródła kogeneracyjnego w postaci trzech silników gazowych (3x2 MWe) oraz kotłowni gazowej (8 MWt) na terenie ciepłowni miejskiej w Legionowie**, którą przedstawił:
 - Jacek Nowak – Dyrektor, ENVIROTECH Sp. z o.o. Poznań.
- Prezentację nt. **Technologia Instal Filter SA w kontekście dyrektywy IED oraz konkluzji BAT**, którą przedstawił:
 - Maciej Napieralski – Menadżer Branży, INSTAL-FILTER SA Kościan.
- Wykład nt. **Nowa „ustawa kominowa” czyli: zasady kształtowania wynagrodzeń członków zarządów oraz warunków ich zatrudnienia w świetle ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń dla osób kierujących niektórymi spółkami. Umowy o pracę**



i inne formy zatrudnienia – wybrane zagadnienia praktyczne, który przedstawił:

- Grzegorz Orłowski – Kancelaria Orłowski Patulski Walczak, Warszawa.

W drugim dniu seminarium odbyła się wybieżka do Muzeum Powstania Warszawskiego w Warszawie.

Na Seminarium w Otwocku, Prezes Zarządu spółki Zambrowskie Ciepłownictwo i Wodociągi w Zambrowie Stefan Piszczatowski odebrał Laur Ciepłownictwa z rąk Zarządu IGCP. Pan Stefan Piszczatowski uhonorowany został Laurem **Zasłużony dla ciepłownictwa – Laur dla osoby, która nieprzerwanie przez co najmniej 25 lat zatrudniona była na stanowisku dyrektora lub prezesa przedsiębiorstwa ciepłowniczego**.

Seminarium Regionalne nt. „Aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa”

Słok k/Belchatowa 12-13 grudnia 2016 r.

■ W dniach 12-13 grudnia 2016 r. w Hotelu Wodnik w Słoku k/Belchatowa odbyło się Seminarium Regionalne nt. „Aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa”.

Seminarium zostało zorganizowane wspólnie przez IGCP oraz PEC Belchatów.

W seminarium uczestniczyły 62 osoby z przedsiębiorstw ciepłowniczych z Polski Południowo-Zachodniej oraz firm współpracujących z ciepłownictwem.

Przed seminarium odbyło się posiedzenie Rady Oddziału Regionalnego Południowo-Zachodniego IGCP.

Program seminarium obejmował:

- Prezentację nt. **40 lat ciepłownictwa w Belchatowie – czas dynamicznego rozwoju**, którą przedstawił:
 - Grzegorz Zegarek – Prezes Zarządu, PEC Belchatów.
- **Informację o aktualnych działaniach podejmowanych przez IGCP ważnych**

dla Członków IGCP, którą przedstawili:

- Jacek Szymczak – Prezes Zarządu, IGCP,
 - Bogusław Reguński – Wiceprezes Zarządu, IGCP.
- Prezentację nt. **Elektrotermex – sprawdzone rozwiązania dla ciepłownictwa. Poprawa rzeczywistej efektywności dostawy ciepła w miejskich systemach ciepłowniczych**, którą przedstawił:
 - Zenon Chrostowski – ELEKTROTERMEX Sp. z o.o. Ostrołęka,
 - Dr Mieczysław Dzierżgowski – ELEKTROTERMEX Sp. z o.o. Ostrołęka, Politechnika Warszawska
 - Prezentację nt. **Uzdatnianie wody w ciepłowniach. Nowe trendy w ich rozwoju**, którą przedstawił:
 - Remigiusz Dąbek – Dyrektor, ENVIROTECH Sp. z o.o. Poznań.
 - Prezentację nt. **Technologia Instal Filter SA w kontekście dyrektywy IED oraz konkluzji BAT**, którą przedstawił:
 - Maciej Napieralski – Menadżer Branży, INSTAL-FILTER SA Kościan.
 - Wykład nt. **Nowa „ustawa kominowa” czyli: zasady kształtowania wynagrodzeń członków zarządów oraz warunków ich zatrudnienia w świetle ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń dla osób kierujących niektórymi spółkami. Umowy o pracę i inne formy zatrudnienia – wybrane zagadnienia praktyczne**, który przedstawił:
 - Grzegorz Orłowski – Kancelaria Orłowski Patulski Walczak, Warszawa.

W drugim dniu seminarium odbyła się wybieżka do Ekspozycji PGE Giganty Mocy w Belchatowie.



Seminarium Regionalne nt. „Aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa”

**Nowa Wieś k/Rzeszowa
15-16 grudnia 2016 r.**

■ W dniach 15-16 grudnia 2016 r. w Hotelu Blue Diamond w Nowej Wsi k/Rzeszowa odbyło się Seminarium Regionalne nt. „Aktualne problemy funkcjonowania ciepłownictwa”.

Seminarium zostało zorganizowane wspólnie przez IGCP oraz MPEC-Rzeszów.

W seminarium uczestniczyło 56 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych z Polski Południowo-Wschodniej oraz firm współpracujących z ciepłownictwem.

Przed seminarium odbyło się posiedzenie Rady Oddziału Regionalnego Południowo-Wschodniego IGCP.

Na początku seminarium odbyła się miła uroczystość:

Byłym Prezesom przedsiębiorstw ciepłowniczych z Regionalnego Oddziału, którzy zakończyli pracę w 2016 r. i odeszli na emeryturę:

- Józef Wicher – MPEC Rzeszów,
- Adam Zydróż – MPEC Brzesko,
- Florian Żuczek – PEC Ropczyce,

zostały wręczone specjalne podziękowania od Zarządu IGCP oraz od Kolegów Prezesów z firm ciepłowniczych.

Prezesom i Właścicielom LUBREM Lublin:

- Kazimierz Dębski,
- Jerzy Klepacki,

którzy kierują tym przedsiębiorstwem od 25 lat zostały wręczone Laury Ciepłownictwa przyznane przez Kapitułę Laurów w czasie XX FCP w Międzyzdrojach. Obaj Panowie uhonorowani zostali Laurem Zasłużony dla ciepłownictwa – Laur dla osoby, która nieprzerwanie przez co najmniej 25 lat zatrudniona była na stanowisku dyrektora lub prezesa przedsiębiorstwa ciepłowniczego.



Podziękowanie byłym prezesom przedsiębiorstw



Laurami Zasłużony dla ciepłownictwa uhonorowani zostali Szefowie LUBREM s.j.



Program merytoryczny seminarium obejmował:

- **Prezentację MPEC-Rzeszów**, którą przedstawił:
 - Lesław Bącal – Prezes Zarządu, MPEC-Rzeszów.
- **Informację o aktualnych działaniach podejmowanych przez IGCP ważnych dla Członków IGCP**, którą przedstawili:
 - Jacek Szymczak – Prezes Zarządu, IGCP,
 - Bogusław Regulski – Wiceprezes Zarządu, IGCP.
- **Prezentację nt. Elektrotermex – sprawdzone rozwiązania dla ciepłownictwa. Poprawa rzeczywistej efektywności dostawy ciepła w miejskich systemach ciepłowniczych**, którą przedstawili:
 - Marek Owczarski – Wiceprezes ELEKTROTERMEX Sp. z o.o. Ostrołęka,
 - Mariusz Majgier – ELEKTROTERMEX Sp. z o.o. Ostrołęka,
 - Dr Mieczysław Dzierżgowski - ELEKTROTERMEX Sp. z o.o. Ostrołęka, Politechnika Warszawska.
- **Prezentację nt. Uzdatnianie wody w ciepłowniach. Nowe trendy w ich rozwoju**, którą przedstawił:
 - Remigiusz Dąbek – Dyrektor, ENVIROTECH Sp. z o.o. Poznań.
- **Prezentację nt. Technologia Instal Filter SA w kontekście dyrektywy IED oraz konkluzji BAT**, którą przedstawił:
 - Maciej Napieralski – Menadżer Branży, INSTAL-FILTER SA Kościan.
- **Prezentację nt. Dostosowanie kotłów opalanych paliwami stałymi do konkluzji BAT na przykładzie wybranych jednostek wytwórczych i technologii**, którą przedstawił:
 - Karol Włodarczyk – Menedżer ds. Rozwoju, SBB ENERGY SA Opole.
- **Wykład nt. Nowa „ustawa kominowa” czyli: zasady kształtowania wynagrodzeń członków zarządów oraz warunków ich zatrudnienia w świetle ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń dla osób kierujących niektórymi spółkami. Umowy o pracę i inne formy zatrudnienia – wybrane zagadnienia praktyczne**, który przedstawił:
 - Dr hab. Krzysztof Walczak – Kancelaria Orłowski Patulski Walczak, Warszawa.

Wykładowi temu towarzyszyła bardzo ożywiona dyskusja uczestników seminarium.

W drugim dniu seminarium odbyła się wycieczka do Elektrociepłowni PGE w Rzeszowie, gdzie zostały zaprezentowane: blok parowo-gazowy i bloki gazowe silnikowe.

